

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2022. február 10., csütörtök

Tartalomjegyzék

1/2022. (II. 10.) MEKH rendelet	A megújuló energiaforrásból termelt villamos energia működési támogatásának mértékéről szóló 13/2017. (XI. 8.) MEKH rendelet módosításáról	1102
4/2022. (II. 10.) NVTNM rendelet	A BrainVisionCenter Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság állami tulajdonú társasági részesedése tulajdonosi joggyakorlójának kijelölése érdekében az egyes állami tulajdonban álló gazdasági társaságok felett az államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét gyakorló személyek kijelöléséről szóló 1/2018. (VI. 25.) NVTNM rendelet módosításáról	1103
2/2022. (II. 10.) AB határozat	Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 271. § (1) bekezdésének „és a megismételt” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről, valamint alkalmazási tilalom kimondásáról	1104
1/2022. KJE határozat	A Kúria közigazgatási jogegységi határozata	1116
Köf.5.032/2021/3. határozat	A Kúria Önkormányzati Tanácsának határozata	1122
22/2022. (II. 10.) KE határozat	Kitüntetéses doktorrá avatáshoz való hozzájárulásról	1126
1049/2022. (II. 10.) Korm. határozat	A 2021–2024. években az árufuvarozási folyosók működtetői részére rendelkezésre álló Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz technikai segítségnyújtás pályázatok benyújtásáról	1126
1050/2022. (II. 10.) Korm. határozat	Egyes szennyvízelvezetési és -tisztítási agglomerációk fejlesztési igényeinek finanszírozásáról	1128
1051/2022. (II. 10.) Korm. határozat	A leégett szentesi sportcsarnok funkcióinak átmeneti biztosításának támogatásáról	1129
1052/2022. (II. 10.) Korm. határozat	A Kék Bolygó Klímavédelmi Kockázati Tőkealapról szóló 1260/2020. (V. 27.) Korm. határozat módosításáról	1131
1053/2022. (II. 10.) Korm. határozat	A Győri Gárdonyi Géza Általános Iskola fejlesztéséről szóló 1536/2019. (IX. 18.) Korm. határozat és az egyes kiemelt sportcélú fejlesztési beruházások forrásszükségletének biztosításáról szóló 1801/2016. (XII. 20.) Korm. határozat módosításáról	1131
1054/2022. (II. 10.) Korm. határozat	Az Integrált Közlekedésfejlesztési Operatív Program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat, valamint egyes projektek forrásszerkezetének módosításáról	1132
7/2022. (II. 10.) ME határozat	A Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság tagjainak felkéréséről	1135

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletei, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeletei

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal elnökének 1/2022. (II. 10.) MEKH rendelete a megújuló energiaforrásból termelt villamos energia működési támogatásának mértékéről szóló 13/2017. (XI. 8.) MEKH rendelet módosításáról

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 170. § (5) bekezdés 7. pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény 12. § i) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A megújuló energiaforrásból termelt villamos energia működési támogatásának mértékéről szóló 13/2017. (XI. 8.) MEKH rendelet (a továbbiakban: R.) 11. §-a a következő (2a) és (2b) bekezdésekkel egészül ki:
„(2a) Ha az egyéb működési támogatás mértékét a barna prémium mértékének megállapítását követően, arra figyelemmel állapítják meg, ezt a villamosenergia-termelő 8 napon belül bejelenti a Hivatal részére, a barna prémium mértékének utólagos módosítása nem szükséges.
(2b) Ha az igénybe vett egyéb működési támogatás mértékének változása a tárgyév kezdetét követően jut a Hivatal tudomására, akkor a Hivatal erre vonatkozó határozata alapján a villamosenergia-termelő és a Metár rendelet szerinti befogadó egy összegben számolják el egymással a barna prémiumnak az igénybe vett egyéb működési támogatás változásából adódó módosulását.”
- 2. §** Az R. a következő 15. §-sal egészül ki:
„15. § A megújuló energiaforrásból termelt villamos energia működési támogatásának mértékéről szóló 13/2017. (XI. 8.) MEKH rendelet módosításáról szóló 1/2022. (II. 10.) MEKH rendelettel (a továbbiakban: Mód.r.) megállapított 11. § (2a) és (2b) bekezdését a Mód.r. hatálybalépését megelőzően létrejött támogatási jogviszonyok, valamint megállapított egyéb működési támogatások tekintetében is alkalmazni kell, azzal, hogy a termelő bejelentési kötelezettségének határidejét a Mód.r. hatálybalépésétől kell számítani.”
- 3. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

Horváth Péter János s. k.,
elnök

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszter 4/2022. (II. 10.) NVTNM rendelete a BrainVisionCenter Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság állami tulajdonú társasági részesedése tulajdonosi joggyakorlójának kijelölése érdekében az egyes állami tulajdonban álló gazdasági társaságok felett az államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét gyakorló személyek kijelöléséről szóló 1/2018. (VI. 25.) NVTNM rendelet módosításáról

Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 71. § (2) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 144. § 1. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** Az egyes állami tulajdonban álló gazdasági társaságok felett az államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét gyakorló személyek kijelöléséről szóló 1/2018. (VI. 25.) NVTNM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 1. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
- 2. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Mager Andrea s. k.,
nemzeti vagyon kezeléséért felelős
tárca nélküli miniszter

1. melléklet a 4/2022. (II. 10.) NVTNM rendelethez

A Rendelet 1. melléklet VII. pontjában foglalt táblázat a következő 22. sorral egészül ki:

	(A)	B	C
	<i>Állami tulajdonban álló gazdasági társaság neve</i>	<i>Cégjegyzékszám</i>	<i>Tulajdonosi joggyakorlás időtartamának vége)</i>
22.	BrainVisionCenter Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság	01-09-395007	2022. december 31.

VII. Az Alkotmánybíróság döntései

Az Alkotmánybíróság 2/2022. (II. 10.) AB határozata az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 271. § (1) bekezdésének „és a megismételt” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről, valamint alkalmazási tilalom kimondásáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály alaptörvény-ellenességének és nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló bírói kezdeményezés tárgyában – *dr. Handó Tünde* és *dr. Horváth Attila* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 271. § (1) bekezdésének „és a megismételt” szövegrésze az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütközően alaptörvény-ellenes, és ezért azt megsemmisíti. Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 271. § (1) bekezdése a megsemmisítést követően a következő szöveggel marad hatályban: „E törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni.”
2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 271. § (1) bekezdésének „és a megismételt” szövegrésze a Szegedi Törvényszék előtt 101.K.701.478/2020. szám alatt folyamatban lévő közigazgatási perben nem alkalmazható.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. A Szegedi Törvényszék normakontroll eljárást kezdeményezett az Alkotmánybíróságnál az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján. A bírói indítvány arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 271. § (1) bekezdése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény (a továbbiakban: EJEE) 6. cikkébe, továbbá Első kiegészítő jegyzőkönyvének 1. cikkébe ütközése okán az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdését, és ezért azt az Alkotmánybíróság semmisítse meg. A kérelem a támadott jogszabályi rendelkezés egyedi és általános alkalmazási tilalmának elrendelésére is kiterjedt.
- [2] 2. Az alapügy tényállását az Alkotmánybíróság a bírói indítvány alapján a következőképpen állapította meg.
- [3] 2.1. Az alapügy felperesét mint adózót a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-budapesti Igazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzésre választotta ki általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) adónemben 2010. július–október időszakra nézve. Az utólagos ellenőrzés 2011. január 27-én indult a megbízólevél átadásával az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: régi Art.) alapján, és azt tárta fel, hogy a felperes által beszerzett termékek egy része valójában nem a felperesnek számlázó vállalkozásoktól származott. Az elsőfokú adóhatóság 2015. október 8-án kelt 11/43/390022/1167. számú határozatával a felperes terhére adóhiányt, késedelmi pótlékot és adóbírságot állapított meg arra a törvénysértésre alapítva, hogy a felperes az előbbi időszakra beadott áfabevallásaiban jogellenesen gyakorolta adólevonási jogát. A felperes fellebbezésére eljáró Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága 2015 decemberében a késedelmi pótlék megváltoztatásával az elsőfokú határozatot helybenhagyta 3144716596 számú határozatával.

- [4] A felperes keresete alapján eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: KMB) 2018. március 2-ai 19.K.30.528/2016/48. számú jogerős ítéletével a másodfokon hozott határozatot hatályon kívül helyezte, és a másodfokon eljáró adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.
- [5] A megismételt eljárást az adóigazgatási szervezetrendszer átalakítását követően a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (a továbbiakban: másodfokú adóhatóság) a régi Art. szerint folytatta le, és ennek megfelelően hozott új másodfokú határozatot 2234161804 szám alatt 2018. március 5-én, ami 2018. március 7-én vált jogerőssé. Az indokolás megváltoztatása nélkül előző döntését helybenhagyta.
- [6] A felperes keresete alapján eljáró KMB 2018. július 5-ei 30.K.30.367/2019/11. számú jogerős ítéletével a második másodfokú határozatot hatályon kívül helyezte, és a másodfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. A KMB indokolása szerint az adóhatóság pár nap alatt csak formálisan tett eleget a bírósági kötelezésnek. Az előbbi ítélet kihirdetését követő első munkanapon meghozott határozata nagyrészt szó szerint egyezik az első másodfokú határozattal. A KMB azt állapította meg, hogy a másodfokú adóhatóság helyesen a régi Art.-t, és nem az Art.-t alkalmazta, mert kizárólag a másodfokú eljárást kellett megismételni.
- [7] A másodfokú adóhatóság felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria 2020. május 7-ei Kfv.I.35.574/2019/11. számú ítéletével, amelyet 2020. június 10-én kézbesítettek, hatályában fenntartotta a KMB döntését. Ugyanakkor indokolásában azt állapította meg, hogy az Art. 271. § (1) bekezdése értelmében az új szabályozás szerint kellett volna eljárnia az adóhatóságnak, hiszen a megismételt eljárásra 2018. január 1-jét követően került sor.
- [8] A másodfokú adóhatóság harmadik másodfokú határozatával, amelynek száma 4319058706, az elsőfokú határozatot a késedelmi pótlék megváltoztatása mellett helybenhagyta 2020. július 30-án kelt, 2020. augusztus 6-án kézbesített határozatával. Ennek megfelelően a felperest 72 353 000 Ft adóhiány, 54 264 000 Ft adóbírság és 16 030 000 Ft késedelmi pótlék megfizetésének a kötelezettsége terheli a végleges hatósági döntés szerint.
- [9] 2.2. A felperes a többször pontosított és kiegészített keresetében a 4319058706 számú másodfokú határozat elsőfokú határozatra kiterjedő hatályú megsemmisítését kérte, többek között arra hivatkozva, hogy az adóhatóság adómegállapításhoz való joga a régi Art. 164. § (1) és (5) bekezdései alapján a határozat keltét megelőzően elévült, ezért az alperes határozatának érdemben történő vizsgálatára nincs lehetőség. Az adómegállapításhoz való jog elévülése kapcsán vitatta mind az elévülés bírósági felülvizsgálatra tekintettel történő meghosszabbodásával, mind nyugvásával kapcsolatos adóhatósági jogértelmezést. Arra az esetre, ha a bíróság a jogértelmezésével nem értene egyet, az Art. 271. § (1) bekezdése alkotmányossági vizsgálatának kezdeményezését kérte.
- [10] 3. A fenti előzményeket követően fordult a Szegedi Törvényszék az Alkotmánybírósághoz a 101.K.701.478/2020/29. számú végzéssel.
- [11] 3.1. A bírói indítvány számításokkal alátámasztott tényként rögzítette, hogy a régi Art. szerint az adó megállapításához való jog a harmadik másodfokú határozat kelte előtt akkor is több mint egy hónappal elévült, ha – a felperes jogértelmezésével szemben – az elévülés valamennyi, az adóhatóság határozatainak felülvizsgálatára irányuló bírósági eljárás időtartama alatt nyugodott. A régi Art. szerint az elévülési idő meghosszabbodása nem vonatkozott a felperes ügyére, mert a meghosszabbodást törvénybe iktató szabályt a jogalkotó úgy léptette hatályba, hogy azt csak a módosítás hatálybalépését követően (2012. január 1.) indult eljárásokban kellett alkalmazni. A felperes ellenőrzése azonban ezt megelőzően kezdődött 2011 januárjában.
- [12] Azt is előadta az indítványozó bíróság, hogy – figyelemmel a Kúria gyakorlatára – az Art. hatályba léptető rendelkezése nem ad lehetőséget olyan törvényértelmezésre, amely lehetővé tenné a régi Art. elévülésre vonatkozó szabályainak alapügyben való alkalmazását. Az Art. 271. § (1) bekezdése következtében tehát a Kúria által megerősítetten törvényből fakadó kötelezettség az Art. elévülési rezsímjét és kifejezetten az annak részét képező 203. § (7) bekezdés c) pontját első alkalommal alkalmazni, függetlenül attól, hogy az adóigazgatási eljárás a régi Art. időbeli hatálya alatt vette kezdetét. Kizárólag ebből következik, hogy az elévülési idő 12 hónappal meghosszabbodott a felperes ügyében, így lehetőséget kapott az adóhatóság a súlyos megállapításokat tartalmazó határozat ismételt meghozatalára.
- [13] 3.2. Az indítvány szerint a támadott szabály megvalósítja a hátrányt okozó visszaható hatályú jogalkotás tilalmát, ami az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét jelenti. Az adó megállapításához való jog elévülése ugyanis anyagi jogi szabály. A régi Art. szerint a felperes adóügye már elévült a harmadik másodfokú határozat meghozatala előtt. A törvényalkotó azonban úgy léptette hatályba az Art.-t, hogy azzal 12 hónapra megnyitotta a már elévült, lezárt adóidőszakot. Ezt kihasználva hozott a másodfokú adóhatóság a felperes számára adójogi szankciókat is tartalmazó határozatot. Ezzel a jogalkotó megsértette az elévülés funkcióját, és nemcsak az Alaptörvény elfogadását megelőzően, hanem az azt követően hozott alkotmánybírósági határozatokkal is szembehelyezkedett.

- [14] A sérelmezett szabály ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével is. Ahogyan az Alkotmánybíróság a csatornabírsággal kapcsolatos döntéseiben kimondta, a tisztességes hatósági eljáráshoz való joghoz hozzátartozik annak biztosítása, hogy a közigazgatási hatóságok a rájuk vonatkozó határidőket betartsák, a bíróságok pedig ennek túllépését ne az ügyfél terhére, hanem javára értékeljék. Ezzel nem egyeztethető össze az sem, hogy a törvényhozó „visszamenőlegesen hosszabbította meg az adóhatóság adómegállapítási jogának elévülési idejét az eljárás hosszát kiszámíthatatlanná téve, olyan eljárási rendet alkotott, amely sérti a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot. Ez az eljárásrend lehetővé teszi a hatóság számára, hogy saját mulasztásának következményeit az ügyfélre terhelje, ami ellentétes a 3353/2017. (XII. 22.) számú AB határozatának [18] pontjában lefektetett elvekkel.”
- [15] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére nézve az indítványozó azt adta elő, hogy az elévülés alanyi jogként illeti meg a címzettet. „Az elévülés intézménye a tulajdonvédelem körébe vonható tételeket (levont adót, adóbírságot, késedelmi pótlékot) is védi, amelyet az adóhatóság elmulasztott időben érvényesíteni, kiróni.” A támadott szabály azáltal, hogy „a korábbi szabályokhoz képest hosszabb elévülési időt határoz meg, alkotmányos ok nélkül beavatkozik az adóalanyok már megszerzett tulajdonába is”.
- [16] Az EJEE 6. cikkébe, továbbá Első kiegészítő jegyzőkönyvének 1. cikkébe ütközéssel kapcsolatban az indítványt azzal támasztotta alá a kezdeményező bíróság, amit az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) egyik eseti döntésében kimondott az orosz hatóságok elévülésre vonatkozó joggyakorlatának visszamenőleges megváltozásával kapcsolatban. Az indítvány ezt úgy foglalta össze, hogy az EJEB szerint adózási ügyben „az elévülési idő visszamenőleges megváltoztatásával sérülnek [...] az EJEE Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkéből folyó azon követelmények, hogy a törvénynek egyértelműen meg kell határoznia a büntetendő cselekményeket, ezeknek meg kell felelnie az előreláthatóság követelményének, a tulajdon adóztatási célból való korlátozásának pedig csak közérdekből, törvényben meghatározott feltételekkel, a nemzetközi jog általános elveinek, valamint a közösségi érdek és az egyén alapvető jogainak védelme közötti méltányos egyensúly betartásával kerülhet sor”.
- [17] 3.3. Az indítvány végül arra is kitért, hogy ha a megsemmisítésre irányuló kérelmet az Alkotmánybíróság nem tartaná megalapozottnak, mert úgy ítélné meg, hogy lehetőség van a sérelmezett norma alaptörvénykonform értelmezésére, akkor hivatalból alkotmányos követelményt állapítson meg.

II.

- [18] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:
 „B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”
 „Q) cikk (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.”
 „XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”
 „XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”
- [19] 2. Az Art. sérelmezett rendelkezése:
 „271. § (1) E törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.”

III.

- [20] Az Alkotmánybíróság megvizsgálta, hogy a bírói indítvány megfelel-e az Alaptörvényben és az Abtv.-ben lefektetett formai és tartalmi kritériumoknak {a feltételekkel kapcsolatos gyakorlatot lásd például: 3242/2017. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [7]; 3102/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [18]; 7/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [9]}.
- [21] 1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bíróság a peres eljárás felfüggesztése mellett végzéssel fordult az Alkotmánybírósághoz, amely az Alkotmánybíróság hatáskörét biztosító egyik alaptörvényi és Abtv.-beli szabályt is megjelölte. Az indítvány alaptörvény-ellenesség, illetve nemzetközi szerződésbe ütközés megállapítására, jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére, valamint általános és egyedi alkalmazási tilalom elrendelésére irányult. A bíróság az előtte folyamatban lévő perben alkalmazandó szabályt támadta oly módon, hogy alkotmányjogilag

értékelhető indokolást adott elő az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, Q) cikk (2) bekezdésével, XIII. cikk (1) bekezdésével és XXIV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben. Az indítvány tehát megfelelt a határozott kérelem követelményének [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés].

- [22] 2. Az Alkotmánybíróság vizsgálta, hogy az Art. indítvánnyal támadott rendelkezése a hatásköri korlát [Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdés] alkalmazási hatálya alá tartozik-e, hiszen az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontjában meghatározott hatáskörgyakorlása során az államadósság a teljes hazai össztermék felét meghaladta, és a bírói indítvány az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, XIII. cikk (1) bekezdésének és XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmére hivatkozott a nemzetközi szerződésbe ütközés mellett.
- [23] 2.1. Először arra szükséges emlékeztetni, hogy az alkotmányossági felülvizsgálatot korlátozó szabály alkalmazási hatályát az Alkotmánybíróság alkotmányvédelmi funkciójával összhangban megszorítóan értelmezi [a megszorító értelmezés elvét lásd először: 40/2012. (XII. 6.) AB határozat, Indokolás [20]; lásd még például: 8/2019. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [40]; 34/2019. (XI. 29.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.), Indokolás [36]]. Ennek megfelelően a hatásköri korlátra vonatkozó állandó gyakorlat részét képezi az a megállapítás, miszerint az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében felsorolt törvények listája zártkörű, tehát az alkotmányossági felülvizsgálatot szűkítő kivételes rezsimbe, vagyis az alkotmánybírósági kontroll alól részben kivont törvények közé kizárólag a felsorolt normák tartoznak, annak hatóköre nem bővíthető (lásd összefoglaló jelleggel: Abh., Indokolás [35]–[41]). Ez alól a fő szabály alól az Alkotmánybíróság két elvi kivételt tett. Az egyik értelmében a korlát akkor terjed ki a felsorolt pénzügyi tárgyú törvények szabályai és felhatalmazó rendelkezései alapján megalkotott törvénynél alacsonyabb szintű végrehajtási természetű jogforrásra is, ha a vizsgálandó alkotmányossági probléma kizárólag a pénzügyi tárgyú törvény szabályaival együtt értelmezhető. A másik szerint különleges jogrend idején a Kormány által a listában szereplő törvényhozási tárgykörökben alkotott rendeleteket úgy kell kezelni a hatásköri korláttal összefüggésben, mintha törvényekről lenne szó [lásd először: 3234/2020. (VII. 1.) AB határozat, Indokolás [17]–[27]].
- [24] Az Alkotmánybíróság a megszorító értelmezés nyomán haladva azt is kidolgozta már, hogy a zártkörű felsorolásban szereplő törvények egyes normái tartalmi vizsgálat alapján sorolandók a korlátozás hatálya alá. Ily módon érvényesül a hatásköri korlát jelentésének a kibontásakor a tartalom elsődlegessége a formával szemben. Ezt az értelmezési (alap)elvet alkalmazva a kérdés tehát nem az, hogy melyik törvény, hanem az, hogy a zártkörű felsorolásban szereplő törvény melyik rendelkezése tartozik a kivételes rezsimbe [a tartalmi vizsgálat elvét legutóbb megerősítette: 8/2021. (III. 2.) AB határozat, Indokolás [73]]. Ennek megfelelően a testület nem sorolta a hatásköri korlát hatálya alá például a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény adott ügyekben sérelmezett normáit [lásd: 3264/2017. (X. 19.) AB határozat, Indokolás [23]–[24]; 3090/2019. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [20]; Abh., Indokolás [42]–[47]].
- [25] Az adójogi szabályokkal kapcsolatban kifejezetten azt mondta ki az Alkotmánybíróság, hogy az adójogi normák közül az esik a hatásköri korlátozás alá, amely tartalmilag, azaz anyagi jogi értelemben hozzátartozik valamelyik adónem törvényi tényállásához. Az adótényállás azokat az elemeket, törvényi szabályozási egységeket öleli fel, amelyek megvalósulása esetén anyagi jogi adókötelezettség keletkezik. Ezek közé tartoznak különösen az alanyra, a tárgyra, az alapra, a mértékre, a mentességre és a kedvezményre vonatkozó rendelkezések [lásd: 22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [8]–[9]; 3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [16]; Abh., Indokolás [39]].
- [26] 2.2. Az Alkotmánybíróság rávetítette a hatásköri korlátra vonatkozó állandó gyakorlatát a sérelmezett szabályra.
- [27] A vizsgálat során az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt állapította meg, hogy a sérelmezett norma az Art.-ben található, amely a hatásköri korlát alá eső törvények zártkörű listájában nem szerepel. Az Art. nem rendelkezik központi vagy helyi adónemről, illetékről, járulékról és vámról. A központi költségvetésről és annak végrehajtásáról (zárszámadásról) sem szól. Az Art. alapvetően azokat az eljárási szabályokat rögzíti, amelyeknek megfelelően a különböző közterhek jogszerűen teljesíthetők, megfizethetők az államháztartásba. Ennek értelmében adóeljárási kódexről van szó, azzal, hogy adóeljárási rendelkezéseket más jogszabályok is tartalmaznak, és az Art. is magában foglal néhány anyagi jogi hatást kifejtő jogintézményt. Az egyik ilyen szabálycsoport pontosan az adó megállapításához való jog elévülése (az anyagi jogi minősítést lásd a jelen határozat indokolásának IV/2.1. pontjában, Indokolás [39] és köv.). Ez az elévülés nem valamelyik közteher – például az alapügyben szereplő áfa – anyagi jogi fizetési kötelezettségének keletkezéséről, illetve ahhoz kapcsolódó törvényi tényállási elemről rendelkezik. Éppen ellenkezőleg: az Art. tárgyi hatálya alá tartozó valamennyi közteher megfizetésének a kötelezettségét szünteti meg az idő múlására tekintettel, a jogbiztonság alkotmányos értékével összhangban. Az egyértelmű, hogy az Art.-ben foglalt sérelmezett norma nem tekinthető olyan alacsonyabb szintű jogforrásba

foglalt végrehajtási szabálynak, amely valamely felsorolt törvény szabályával együtt lenne értelmezhető. Az Art. nem rendelet, ezért a különleges jogrendben alkotott rendeletekkel kapcsolatos kivétel nem értelmezhető az esetében.

- [28] Elvi kivétel hiányában az Alkotmánybíróság azt állapította meg megszorító értelmezésének megfelelően, hogy az Art.-ben található sérelmezett norma nem esik a hatásköri korlát [Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdés] alkalmazási hatálya alá. Ezért a hatásköri korlát nem gátolta, hogy az Alkotmánybíróság az Art. 271. § (1) bekezdését érdemben felülvizsgálja az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése és XXIV. cikk (1) bekezdése alapján.
- [29] 3. A fentiek értelmében nem volt akadálya annak, hogy az Alkotmánybíróság a bírói kezdeményezésben foglaltak alapján érdemi vizsgálatot folytasson le az Art. 271. § (1) bekezdése felett. A pénzügyminiszter szakmai álláspontját, amely szerint elsődlegesen az indítvány elutasítása, másodlagosan a bírói kezdeményezésben előadott alkotmányos követelmény lefektetése lenne indokolt, az Alkotmánybíróság az indokolás IV. pontjában (Indokolás [30] és köv.) írtak szerint figyelembe vette.

IV.

- [30] A bírói kezdeményezés megalapozott.
- [31] Az Alkotmánybíróság először áttekintette az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése részét képező hátrányt okozó visszaható hatályú jogalkotás, illetve jogalkalmazás tilalmával kapcsolatos gyakorlatát (lásd a jelen határozat indokolásának IV/1. pontjában, Indokolás [32] és köv.), ezt követően az alkotmányjogi kérdés megválaszolásához szükséges mértékben feltárta az adójogi elévülés természetét és a rá vonatkozó jogszabályi környezetet, különös tekintettel az indítványban vitatott meghosszabbodás esetére (lásd a jelen határozat indokolásának IV/2. pontjában, Indokolás [38] és köv.), majd a sérelmezett normát összevetette a visszaható hatály tilalmával (lásd a jelen határozat indokolásának IV/3. pontjában, Indokolás [48] és köv.).
- [32] 1. Az Alkotmánybíróság röviden összefoglalta a visszaható hatály tilalmával kapcsolatos releváns gyakorlatát.
- [33] 1.1. Az Alkotmánybíróság értelmezésében „a jogbiztonság megköveteli, hogy a jogrendszer egésze, annak részterületei, valamint egyes szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára előre láthatóak legyenek, továbbá a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzanak [...] 38/2012. AB határozat, Indokolás [84]]. [...] A jogi normák előreláthatóságának és kiszámítható működésének követelménye felöleli a visszamenőleges hatályú jogi szabályozás korlátozott és kivételes lehetőségét. Vagyis jogszabály a kihirdetését megelőző időre nem állapíthat meg jogkövetkezményeket: nem rögzíthet kötelezettséget és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.” {8/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [54]}
- [34] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilomba ütközőnek, ha a hatálybalépés visszamenőlegesen történt, hanem akkor is, ha a jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés alapján – a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell [...] 16/2014. (V. 22.) AB határozat, Indokolás [32]]. Ez utóbbi esetben a szabály a hatálybalépését megelőző eseményhez, tényhez fűz új, a korábban hatályos szabályhoz képest eltérő jogkövetkezményt, aminek következtében felmerülhet a visszaható hatály sérelme. Visszaható hatályról beszélünk továbbá akkor is, ha az új szabály a hatálybalépését megelőzően keletkezett, annak időpontjában fennálló tényállás jogkövetkezményét a régítől eltérően határozza meg.” {10/2018. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [49]–[51]; megerősítőleg idézi: 6/2019. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [49]; lásd még: 33/2019. (XI. 27.) AB határozat, Indokolás [39]; 8/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [54]; 11/2021. (IV. 7.) AB határozat, Indokolás [24]–[26]}.
- [35] Az Alkotmánybíróság kiterjedt gyakorlatot folytat a visszaható hatályú jogalkotás tilalmával kapcsolatban abból a szempontból is, hogy ez a tilalom mit jelent a folyamatban lévő eljárásokra nézve {lásd legutóbb: 11/2021. (IV. 7.) AB határozat, Indokolás [27]–[33]; 8/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [56]–[61]}. Az előbb hivatkozott határozatokban rögzített állandó gyakorlatnak az is a részét képezi, hogy nem egyeztethető össze a jogállamiság tartalmával egy új szabály oly módon történő hatályba léptetése, hogy az hátrányosan változtatja meg a hatálybalépés időpontjában már fennálló tényállás anyagi jogi jellegű jogkövetkezményét a folyamatban lévő eljárásokban. Azt kell tehát megítélni, hogy a tényállás már létrejött-e az újonnan alkalmazandó szabály hatálybalépése előtt, és ha igen, akkor az utóbbi egy új, a régítől eltérő vagy annál terheesebb anyagi jogi jogkövetkezményt vezet-e be, amely hátrányt, jogvesztést okoz a folyamatban lévő ügyekben.
- [36] A visszaható hatály tilalma nemcsak a jogalkotásra, hanem a jogalkalmazásra is vonatkozik. Ezt legutóbb áfa ügyben erősítette meg az Alkotmánybíróság. „Visszaható hatályú jogalkalmazást előíró kifejezett jogszabályi rendelkezés

esetében a tilalom megsértésének oka a jogalkotásból eredeztethető. Ennek hiányában azonban a tilalom megsértése a jogértelmezés mikéntjének a kérdése, aminek alaptörvény-konformitását az Alkotmánybíróság szükség szerint alkotmányos követelmény előírásával tudja garantálni a támadott bírói döntés megsemmisítése mellett. Következésképpen akkor merül fel a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmának a sérelme, ha a normát a jogalkalmazó szervek – erre irányuló kifejezett jogszabályi rendelkezés nélkül – úgy értelmezik, hogy azt a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra vonatkoztatják.” {3069/2021. (II. 24.) AB határozat, Indokolás [45]}

- [37] 1.2. A fentiekből az következik, hogy a hátrányt okozó visszaható hatály tilalmának a sérelme különösen akkor merül fel, amikor egy jogi norma oly módon lép hatályba, hogy hátrányosan megváltoztatja a hatálybalépés időpontjában már fennálló tényállás anyagi jogi jellegű jogkövetkezményét a folyamatban lévő eljárásokban. Ebben az esetben további kérdés, hogy a tilalom megsértésének oka valóban a jogalkotásból eredeztethető-e, vagy a jogalkalmazó szervek visszaható hatályú jogalkalmazást előíró kifejezett jogszabályi rendelkezés hiányában jutottak arra az eredményre, amely kimeríti a tilalomban foglaltakat. A tilalom megsértése akkor tudható be a jogalkotónak, amikor annyira konkrétan, illetve olyan mereven határozza meg a hátrányt okozó szabály visszaható hatályú alkalmazási kötelezettségét az anyagi jogi jellegű jogviszonyokban, hogy az kizárja az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összeegyeztethető jogértelmezést.
- [38] 2. Az Alkotmánybíróság az alkotmányossági kérdések eldöntéséhez szükséges mértékben áttekintette a régi Art. és az Art. által biztosított jogszabályi környezetet. Ennek során a vizsgálat hangsúlyát a bírói indítvány keretei között arra helyezte, hogy feltárja az adó megállapításához való jog elévülésének jogi természetét (lásd a jelen határozat indokolásának IV/2.1. pontjában, Indokolás [39] és köv.), továbbá azt, hogy az elévülés fő szabály szerinti időtartama miként hosszabbodik meg azon oknál fogva, hogy a bíróság új eljárás lefolytatását rendeli el (lásd a jelen határozat indokolásának IV/2.2. pontjában, Indokolás [42] és köv.).
- [39] 2.1. Az adójogi elévüléssel az Alkotmánybíróság már az Alaptörvény hatálya alatt is foglalkozott érdemi döntéseiben, bár ezek tárgyát még a régi Art. rendelkezései képezték. Elsőként azt a határozatot szükséges felidézni, amelyben a testület a régi Art. azon szabályát vizsgálta felül a tulajdonhoz való jog, a diszkrimináció tilalma és a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog szempontjából, amely értelmében az adózó túlfizetését az adóhatóság hivatalból törli a visszaigényléséhez való jog elévülését követően, ha annak összegét nem tudja adótartozásra elszámolni. Ebben a döntésében az Alkotmánybíróság megerősítette azon korábbi megállapításait, amelyek szerint „a követelések elévülésének törvényi szabályozása nem áll ellentétben egyetlen alkotmányos rendelkezéssel vagy alkotmányos elvvel sem, illetve közvetlen értékelhető összefüggés nem állapítható meg. [...] nagyfokú a törvényhozó szabadsága a tekintetben, hogy az alanyi jog érvényesíthetőségének időkorlátját (elévülés) milyen általános és különös törvényi szabályokba foglalja. Rámutatott arra is, hogy az elévülési idő letelte kettős következménnyel jár: nemcsak az esetleges adótúlfizetés visszaigényléséhez való jog évül el, hanem megszűnik az adóhatóságnak az a joga is, hogy az adókötelezettségek teljesítését ellenőrizze, jogszabálysértés esetén a bevallani elmulasztott adót, a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatást megállapítsa. Mindemellett az adójogviszony mindkét alanyának érdeke, de a jogbiztonság szempontjából is fontos követelmény, hogy ne maradjanak fenn sokáig rendezetlen jogviszonyok.” {3091/2015. (V. 19.) AB határozat, Indokolás [20]}
- [40] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az adó megállapításához való jogot már minősítette az Alaptörvény hatálya alatt abból a szempontból, hogy az anyagi vagy eljárási természetű szabály-e. „Az adó megállapításához való jog elévülése [...] az anyagi jogokra és kötelezettségekre vonatkozik. [...] Ez az elévülés megfosztja az adóhatóságot attól a lehetőségtől, hogy gyakorolja feladat- és hatáskörét. [...] Jogszerűtlen adózói magatartás esetében ez határolja be időben azt a kockázatot, ameddig az adózónak tartania kell az adóhatóság fellépésétől.” {17/2019. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [63]}
- [41] Ezek alapján rögzíteni szükséges, hogy az adó megállapításához való jog elévülése annyiban anyagi jogi természetű szabály, amennyiben az idő múlására tekintettel gátat szab az adóalanyt terhelő fizetési kötelezettség, illetve az adóalanyt megillető jogosultság megállapíthatóságának. Ez az elévülés tehát azért minősül anyagi jogi jellegűnek, mert az alanyi jogok és kötelezettségek érvényesíthetőségét szünteti meg, vagyis időkorlátok közé szorítja azok adójogi létszakaszát. Az adó megállapításához való jog elévülése ennek megfelelően anyagi jogi joghatást vált ki az adójogban, aminek legszembetűnőbb következménye az, hogy az elévült anyagi adófizetési kötelezettséget az adóalany nem köteles teljesíteni, és az állam közhatalmi eszközökkel azt nem kérheti számon rajta. Ezek alapján megállapítható, hogy az adó megállapításához való jog elévülése tulajdonképpen az idő múlásának anyagi adójogi jogkövetkezménye.

- [42] 2.2. Az adó megállapításához való jog elévülésére vonatkozó szabályozás hagyományosan az adóeljárási kódexben foglal helyet a magyar adójogban. 2017. december 31-ig a régi Art. 164. §-a szólt, 2018. január 1-jétől az Art. 202–205. §-ai szólnak róla. Nem ez a jogintézmény az egyedüli példa arra, hogy anyagi joghatást kiváltó adójogi rendelkezés kerül(t) adóeljárási kódexbe. Az anyagi jogi szabályok Art.-be foglalásának magyarázatát az adja, hogy azok nem az egyik vagy a másik adónem tényállásához specifikusan, hanem az Art. tárgyi hatálya alá tartozó valamennyi közteherre generálisan vonatkoznak. Ennek megfelelően az adó megállapításához való jog elévülése is mindegyik közteher esetében kiváltja az előző pont szerinti anyagi jogkövetkezményt.
- [43] Az anyagi jogi elévülés fő szabály szerinti időtartama az adójogban 1991. január 1. óta változatlanul 5 év. Az Art. 202. § (1) bekezdésében hatályos szabályt még a régi Art.-t megelőző adóeljárási törvény vezette be a lényegét tekintve a jelenlegivel azonos tartalommal [vesd össze: az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCI. törvény 95. § (1) bekezdés]. A hatályos rendelkezés úgy szól, hogy az „adó megállapításához való jog annak a naptári évnek az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el, amelyben az adóról bevallást, bejelentést kellett volna tenni, illetve bevallás, bejelentés hiányában az adót meg kellett volna fizetni”. Az 5 éves időtartamot meghosszabbító és az elévülés nyugvását kiváltó okok, továbbá bizonyos bűncselekmények esetében az időtartamot eltérítő szabályok, valamint a nemzetközi vitarendezési eljárásra vonatkozó speciális előírások folyamatosan jelentek meg az adóeljárási kódex(ek)ben. Ezek közül az alábbi releváns a jelen ügyben.
- [44] A törvényalkotó 2012. január 1-jei hatálybalépéssel emelte a régi Art. 164. § (13) bekezdés c) pontjába azt a szabályt, miszerint az adó megállapításához való jog elévülése meghosszabbodik, amennyiben az adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata során a bíróság új eljárás lefolytatását rendeli el. Eredetileg a meghosszabbodás 6 hónapos időtartamot fedett le [vesd össze: egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 347. §]. E törvénymódosításhoz speciális átmeneti rendelkezést fűzött a jogalkotó. A 6 hónapos meghosszabbodást a régi Art. 189. § (2) bekezdésébe a Módtv. 359. §-ával iktatott rendelkezés értelmében a 2012. január 1-jén vagy azt követően indult eljárásokban kellett először alkalmazni. Tehát azon korábban indult adóeljáráásokban, amelyek még folyamatban voltak az új szabály hatálybalépése napján, az elévülés időtartama egy utóbb hozott bírósági döntés következtében nem növekedett meg 6 hónappal.
- [45] Az átmeneti rendelkezés nem szólt kifejezetten arról, hogy a megismételt eljárás esetén az alapeljárás vagy a megismételt eljárás kezdő időpontja az irányadó. A bírósági gyakorlat azzal a tartalommal válaszolta meg ezt az értelmezési kérdést, hogy mivel az alapeljárás a megismételt eljárással egységet képez, az alapeljárás kezdő időpontja a releváns (lásd: Kúria Kfv.V.35.270/2014/5. számú ítélete, megjelent: BH2015. 115.; Kúria Kfv.I.35.195/2014/4. számú ítélete). Ezzel azt az eredményt érték el, hogy annak ellenére sem hosszabbodott meg az elévülés 6 hónappal, hogy a megismételt adóeljáráás 2012. január 1-jét követően indult, feltéve, hogy az alapeljárás ezen időpont előtt vette kezdetét. Összegezve: a folyamatban lévő adóeljáráásokra nem hatott ki az adó megállapításához való jog elévülésének Módtv. szerinti meghosszabbodása.
- [46] A törvényalkotó a 6 hónapos időtartamot 12 hónapra emelte 2015. január 1-jével (lásd: az egyes adótörvények és azokkal összefüggő más törvények, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló 2014. évi LXXIV. törvény 225. § 23. pontja), de továbbra is hatályában fenntartotta a régi Art. Módtv. 359. §-ával megállapított 189. § (2) bekezdését. Ezt a bírói gyakorlat úgy értékelte, hogy az alapeljárás és a megismételt eljárás egységére alapított törvényértelmezés továbbra is fenntartható. Összegezve: a folyamatban lévő adóeljáráásokban érvényesített anyagi jogi adókötelezettségeket vagy akár jogosultságokat az elévülés 12 hónapos meghosszabbodása sem érintette.
- [47] Az Art. a meghosszabbodás 12 hónapos időtartamát és annak a bírói indítvány szerinti okát (a bíróság új adóigazgatási eljárás lefolytatását rendeli el) megőrizte [lásd: Art. 203. § (7) bekezdés c) pont]. Ezt a rendelkezést azonban – hasonlóan az Art. szabályainak túlnyomó többségéhez – a törvényalkotó úgy léptette hatályba 2018. január 1-jén, hogy kifejezetten rendelkezett arról, hogy azt nemcsak a hatálybalépését követően indult eljárásokban, hanem a megismételt eljárásokban is alkalmazni kell. Ezzel – az alap- és megismételt eljárás egységének elvét megbontva – azt az eredményt érte el a jogalkotó, hogy annak ellenére hosszabbodik meg az elévülés immár 12 hónappal a folyamatban lévő eljárásokban, hogy az alapeljárás még 2012. január 1-jét megelőzően indult, és hogy a törvénysértést is ezt megelőzően követte el az adózó, feltéve, hogy a megismételt eljárás 2018. január 1-jét követően kezdődik.
- [48] 3. Az Alkotmánybíróság a sérelmezett normára vetítette a hátrányt okozó visszaható hatály tilalmának előző pontban összefoglalt tartalmát a bírói indítványban elé tárt tényállásban. A jelen ügy sajátosságaira figyelemmel azt az alkotmányossági kérdést kellett eldöntenie a testületnek, hogy ezzel a tilalommal milyen viszonyban áll az a hatályba léptető rendelkezés, amely értelmében az elévülést – a bíróság által elrendelt új eljárásra

tekintettel – 12 hónappal meghosszabbító szabályt első alkalommal annak ellenére is alkalmazni kell a felperes folyamatban lévő adóügyében, hogy a jogsértő magatartás és az adóeljárás kezdete óta közel egy évtized eltelt. Az elévülés meghosszabbodásának jogkövetkezménye pedig az, hogy kizárólag általa válik az adózó terhére joghatályos módon megállapíthatóvá az adóhiány és az azzal együtt járó adójogi szankciók köre. Enélkül az adó megállapításához való jog elévült volna a harmadjára megismételt másodfokú hatósági eljárás ideje alatt.

- [49] 3.1. Az Alkotmánybíróság először azt vizsgálta, hogy az Art. 270. § (1) bekezdésének az alkalmazása anyagi jogi természetű hátrányt okoz-e.
- [50] A pénzügyminiszter *amicus curiae* beadványa szerint „nem támasztható alá az indítványban megfogalmazott azon álláspont, hogy az elévülés meghosszabbodása hátrányos az adózókra nézve, hiszen annak épp az a célja, hogy az adózók szempontjából kedvező bírósági döntéseknek érvényt lehessen szerezni. A tisztességes eljáráshoz való jogból álláspontom szerint épp az következik, hogy az adóhatóságra nézve hátrányos, az adózó javára kedvező jogerős bírósági döntéseknek még az elévülés áttörésével is érvényt lehessen szerezni, hiszen épp a tisztességes eljáráshoz való jog teszi szükségessé az elévülés áttörését.”
- [51] A miniszteri állásponttal összefüggésben az Alkotmánybíróság arra mutat rá, hogy a visszaható hatálynak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése nem minden esetben akadálya. A visszaható hatály tilalma ugyanis abban az értelemben is viszonylagos, hogy az nem terjed ki a kedvező hatást kifejtő visszaható hatályú jogalkotásra. Ez utóbbi esetben más alkotmányossági kérdések merülhetnek fel, így különösen az, hogy megkülönböztetéstől mentesen kell az előnyöket biztosítani, jöllehet ez a jelen ügy tárgyán kívül esik. Ugyancsak nem tartozik hozzá ehhez az eljáráshoz az az eset, amikor az adózó a mentességet vagy a kedvezményt az elévülés miatt nem tudja érvényesíteni. Ekkor az elévülés áttörésének az *amicus curiae*-ben felvetett szükségessége akár fel is merülhet alapjogi alapon. A bírói indítvány tükrében azonban ez is egy hipotetikus lehetőség. Mindazonáltal előre utal az Alkotmánybíróság arra, hogy azokban a folyamatban lévő megismételt eljárásokban, amelyekben a régi Art.-hez képest az Art. előnyösebb az adózó számára, bizonyos esetekben továbbra is alkalmazható lehet az új kódex (lásd: a jelen határozat indokolásának IV/3.4. pontja, Indokolás [60] és köv.).
- [52] Az Alkotmánybíróság tehát nem tekinthetett el az előtte fekvő ügy sajátosságaitól. Bírói indítvány alapján nem absztrakt, hanem konkrét, esethez kötött alaptörvény-értelmezést végez. A törvénysértés harmadik alkalommal való hatósági megállapíthatósága és az azzal együtt járó adójogi szankciók ismételt kiszabhatósága pénzben kifejezett jelentős terhet jelent a felperes számára. Mindösszesen 142 647 000 Ft megfizetésének a kötelezettségéről van szó a 4319058706 számú másodfokú határozat következtében. Meghosszabbodás nélkül kizárt, hogy ennek a megfizetésére az adóhatóság kötelezze a felperest. Emlékeztetve arra, hogy az adó megállapításához való jog elévülése az idő múlásának anyagi adójogi jogkövetkezménye, az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a sérelmezett hatályba léptető szabály anyagi jogi jellegű hátrányt okozott azzal, hogy az Art.-t alkalmazni rendelte a felperes adóigazgatási eljárásában.
- [53] 3.2. Az Alkotmánybíróság másodjára azt vizsgálta, hogy visszamenőlegesnek minősül-e az okozott hátrány.
- [54] E tekintetben arra szükséges emlékeztetni, hogy az Alkotmánybíróság a jelen határozat indokolásának IV/1. pontjában (Indokolás [32] és köv.) összefoglalta releváns gyakorlatát. Ennek az is a részét képezi, hogy a hátrányt okozó visszaható hatály tilalmának a sérelme különösen akkor merül fel, amikor egy jogi norma oly módon lép hatályba, hogy hátrányosan megváltoztatja a hatálybalépés időpontjában már fennálló tényállás anyagi jogi jellegű jogkövetkezményét a folyamatban lévő eljárásokban.
- [55] Az alapügyben nem volt vitatott, hogy az adóeljárás 2011. január 27-én indult, és azóta is folyamatban van. Azt sem vitatták, hogy az adóhatóság az eljárás megkezdését megelőző (2010. július–október) időszakra tárt fel törvénysértést. Az általános 5 éves elévülési idő 2015. december 31-én járt volna le. A bírósági eljárások ideje alatt azonban nyugodott az elévülés, ezért az elévülés legkésőbb 2020. június 10-én következett volna be. 2020. augusztus 6-án csak azért volt lehetősége a másodfokú adóhatóságnak a felperes terhére meghozni a 4319058706 számú határozatot, mert a közel 10 éve folyamatban lévő eljárásban egy olyan szabályt alkalmazott először, ami a törvénysértés elkövetésekor és az eljárás kezdetekor sem létezett. Bár látszólag ez az új szabály nem visszamenőlegesesen lépett hatályba, az adóeljárás megindulásakor érvényes és hatályos anyagi jogi jogkövetkezményt kiváltó elévülési időtartamot a folyamatban lévő eljárásban 12 hónappal meghosszabbította. Ezért az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az okozott hátrány visszamenőlegesnek minősül, hiszen egy jóval korábban létrejött tényállásra vonatkozó anyagi jogi szabályt változtattak meg utóbb.
- [56] 3.3. Végül az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy törvényértelmezéssel betartatható-e a hátrányt okozó visszaható hatály tilalma, továbbá azt, hogy kifejezetten mire vezethető vissza a sérelem.

- [57] A sérelmezett szabály teljesen egyértelmű normatartalmat hordoz. Az Art. rendelkezéseit a hatálybalépését (2018. január 1.) követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni. A felperes ügyében tehát alkalmazni kell, mert a harmadik megismételt eljárás 2020-ban indult.
- [58] A bírói indítványban megfogalmazott és a miniszteri beadványban is citált alkotmányos követelmény megállapítására nincsen lehetőség. Az alkotmányos követelmény ugyanis nem lehet *contra legem*. Akkor alkalmazható funkcionálisan, ha a sérelmezett jogszabályi rendelkezésnek olyan értelmezése is levezethető, amely összhangban áll az Alaptörvénnyel. Ezt legutóbb úgy mondta ki az Alkotmánybíróság, hogy „az alkotmányos követelmény funkciója nem a hatályos jog lerontása, hanem az, hogy annak mindenkorai szakjogi értelmezését és alkalmazását olyan tartományban tartsa, amely összhangban áll az Alaptörvénnyel” [3234/2021. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [76]]. Ilyen jogértelmezésre nemcsak az Alkotmánybíróság nem látott lehetőséget, hanem az indítványozó és a miniszteri beadvány sem mutatott rá. Tehát nem arról van szó, hogy az eljárásnak a bírói indítványt megelőző részeiben valamelyik jogalkalmazó szerv megsértette volna a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmát, hanem arról, hogy az Art. 271. § (1) bekezdése nem hagyott értelmezési mozgásteret a hátrányt okozó visszaható hatályú szabály alkalmazásának elkerülésére.
- [59] Ugyanakkor az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy a hátrányt okozó visszaható hatályú jogalkotás tilalma kizárólag az Art. 271. § (1) bekezdése azon fordulatából következik, amely arról szól, hogy a megismételt eljárásokban is az Art.-t kell alkalmazni. A sérelmet ugyanis a törvényi elévülési idő folyamatban lévő, megismételt eljárásokra is kiterjedő meghosszabbítása okozta. E mondatrész alkalmazása nélkül a felperes ügyében az elévülés meghosszabbodására akkor sem kerül sor, ha a támadott bekezdésben szereplő többi rendelkezés érvényben és hatályban marad. Ezért az Alkotmánybíróság csak az „és a megismételt” normaszöveget semmisítette meg a rendelkező rész 1. pontjában írtak szerint.
- [60] 3.4. A bírói indítvány egyedi és általános alkalmazási tilalom kimondását is kérte az Alkotmánybíróságtól. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 45. § (2) bekezdése alapján a rendelkező rész 2. pontjában megállapította, hogy a jelen eljárására okot adó ügyben az Art. 271. § (1) bekezdésének megsemmisített szövegrésze nem alkalmazható. Az általános alkalmazási tilalom mellőzéséről az Alkotmánybíróság az alábbi mérlegelésével döntött az Abtv. 45. § (4) bekezdésében foglalt felhatalmazás keretei között.
- [61] A pénzügyminiszter beadványa felhívta a figyelmet arra, hogy a megsemmisítés akár ellentétes is lehet a jogbiztonság követelményével, és bizonyos esetekben túlmutathat a hátrányt okozó visszaható hatályú jogalkotás tilalmába ütköző szabályozás orvoslásán. Ezek elkerülése érdekében javasolta másodlagosan – ha nem az elutasításról határozná a testület – az alkotmányos követelmény lefektetését, amire azonban az Alkotmánybíróság nem látott lehetőséget a fentebb írtak miatt.
- [62] Az alkalmazott jog koherenciája mellett szóló érveket azonban az Alkotmánybíróságnak pontosan a jogbiztonság garantálása érdekében figyelembe kellett vennie, továbbá azt is mérlegelnie kellett, hogy az Art. egészének alkalmazása a megismételt eljárásokban nem feltétlenül sérti a hátrányt okozó visszaható hatályú jogalkotás tilalmát. Az akár még előnyös is lehet az adózóknak. Ezek a problémák másként kezelendők azokban a megismételt eljárásokban, amelyek folyamatban vannak a jelen határozat Magyar Közlönyben való közzétételkor, és azokban, amelyek megismétlését ezt követően rendelik el.
- [63] Az általános alkalmazási tilalom mellőzése lehetőséget teremt arra, hogy a folyamatban lévő megismételt eljárásokban annak ellenére alkalmazzák az Art.-t, hogy a szóban forgó mondatrészt megsemmisítette az Alkotmánybíróság. Ha a bíró az előtte folyamatban lévő valamely ügyben azt észleli, hogy a felperes olyan jogi helyzetbe került, mint amilyen a jelen ügyben szerepel, indítványozhatja az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását az egyedi ügyből. A folyamatban lévő megismételt eljárások közül tehát azokban, amelyekben indokolt, bírói indítvány alapján egyedileg állapítható meg az alkalmazási tilalom.
- [64] Azokban a megismételt eljárásokban, amelyek e határozat Magyar Közlönyben való közzétételét követően indulnak, az általános alkalmazási tilalmat nélkülöző megsemmisítés ahhoz az eredményhez vezet, hogy törvényértelmezési kérdéssé válik, hogy melyik eljárási kódexet kell alkalmazni: a régi Art.-t vagy az Art.-t. Azt a szabályt kell ugyanis megfelelően értelmezni a jövőben, hogy az Art. „rendkezéseit a hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni”. Kérdéssé az válik, hogy ebben a mondatban az „eljárások” kifejezésbe az alapeljárást vagy – ha ilyenre sor került az adott ügyben – a megismételt eljárást is bele kell-e érteni általában véve, illetve vannak-e, lehetnek-e az egyedi ügyeknek olyan konkrét körülményei, amelyek miatt akár ügynként eltérő válasz adható a feltett kérdésre. Ez önmagában véve nem alkotmányossági, hanem szakjogi kérdés, aminek megválaszolása nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.
- [65] Az Alkotmánybíróság által elrendelt megsemmisítés tehát nem jár automatikusan a régi Art. alkalmazásának a kötelezettségével a jövőben induló megismételt eljárásokban. A régi Art. Módtv. 359. §-ával megállapított

189. § (2) bekezdésének a fentebb ismertetett értelmezése sem fejt ki ilyen hatást, hiszen az értelmezés tárgya jelen esetben egy másik törvény [Art. 271. § (1) bekezdés], és az értelmezés jogszabályi környezete is megváltozott. Ugyanakkor a törvényértelmezéshez az Alkotmánybíróság a jogbiztonság érdekében a következő iránymutatást adja. Összhangban az Alaptörvény 28. cikkével és a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) sarkalatos 15. §-ával, valamint különösen az Art. többi átmeneti rendelkezésével, a 271. § (3)–(16) bekezdésében az Art. eljárási szabályai alkalmazhatók a megismételt eljárásokban. Az Art. olyan anyagi jogi természetű rendelkezései azonban nem alkalmazhatók az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése értelmében, amelyek alkalmasak lennének arra, hogy visszamenőlegesen hátrányt okozzanak az adózóknak. Az iránymutatás követésével elkerülhető, hogy az Art. 271. § (1) bekezdésének megsemmisítés utáni változatát a hatóságok vagy a bíróságok hátrányt okozva visszaható hatállyal alkalmazzák a megismételt eljárásokban. Következésképpen a jelen eljárásra okot adó ügyben nem az Art., hanem a régi Art. alkalmazandó.

- [66] Végül megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a megsemmisítés egyáltalán nem érinti a határozat közzététele napján vagy azt megelőzően létrejött jogviszonyokat és a belőlük származó jogokat és kötelezettségeket, mint ahogy a megsemmisített jogszabályi rendelkezésen alapuló felül nem vizsgált bírói döntéseket sem [vesd össze: Abtv. 45. § (3), (5) bekezdés].
- [67] 4. Mindezek alapján Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése részét képező hátrányt okozó visszaható hatályú jogalkotás tilalmába ütköző normaszövegrészt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján megsemmisítette a rendelkező rész 1. pontjában foglaltak szerint, továbbá elrendelte annak az egyedi ügyben való alkalmazási tilalmát a rendelkező rész 2. pontjának megfelelően.
- [68] Az Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenesség megállapítására és a megsemmisítésre tekintettel nem vizsgálta a többi indítványi elemet. Következetes gyakorlatának megfelelően ugyanis, „[h]a az indítvánnyal támadott jogszabályt vagy annak részét az Alaptörvény valamely rendelkezésébe ütközőnek minősíti, és ezért azt megsemmisíti, akkor a további alaptörvényi rendelkezés esetleges sérelmét – a már megsemmisített jogszabályi rendelkezéssel összefüggésben – érdemben nem vizsgálja” {7/2017. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [31]; ugyanezt lásd például: 18/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [21]; 4/2016. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [38]; 21/2017. (IX. 11.) AB határozat, Indokolás [24]; Abh., Indokolás [86]}.

V.

- [69] A határozat Magyar Közlönyben való közzététele az Abtv. 44. § (1) bekezdésének első mondatán alapul.

Budapest, 2022. január 25.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Márki Zoltán
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: III/3839/2021.

Dr. Horváth Attila alkotmánybíró különvéleménye

- [70] Nem szavaztam meg a határozatot, mert álláspontom szerint az ügyben érzékelt alkotmányossági probléma alkotmányos követelmény megállapításával is orvosolható lett volna.
- [71] Magam is egyetértek azzal, hogy az alapügyben érintett adózó esetében nem alkalmazható az Art. 203. § (7) bekezdése szerinti meghosszabbított elévülési idő.
- [72] Alapvetően logikusnak és más körülmények között támogathatónak tartottam volna a megsemmisítést is, azonban a jelen ügyben főként arra figyelemmel, hogy az Art. 271. § (1) bekezdésének megsemmisített „és a megismételt” szövegrésze nemcsak a fent jelölt elévülési szabály, hanem szinte az egész adójogi kódex átmeneti rendelkezése, így a megsemmisítés szükségszerűen azzal jár, hogy számos eljárásjogi rendelkezés megismételt eljárásban nem lesz alkalmazható, amely álláspontom szerint nem szolgálja a jogbiztonság érdekeit, amennyiben létezik kevésbé „drasztikus” megoldás.
- [73] Megjegyzendő, hogy a határozat indokolása is utal arra, hogy „a folyamatban lévő megismételt eljárásokban, amelyekben a régi Art.-hez képest az Art. előnyösebb az adózó számára, bizonyos esetekben továbbra is alkalmazható lehet az új kódex (lásd: a jelen határozat indokolásának IV/3.4. pontja, Indokolás [60] és köv.)” (Indokolás [51]) Következésképpen a határozat indokolása maga is elismeri, hogy a támadott átmeneti rendelkezés szövegrésze nem minden érintett rendelkezés esetében vet fel alkotmányossági problémát.
- [74] Kiemelendő, hogy az új Art. anyagi jogi rendelkezései vonatkozásában az Art. 271. § (7) bekezdése lex specialis szabályozást tartalmaz, amelynek értelmében „[a]z adózónak az e törvény hatálybalépését követően, a hatálybalépést megelőző időszakra teljesítendő adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőleg-fizetési, bizonylat kiállítási, adatszolgáltatási és adólevonási kötelezettségét a 2017. december 31. napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie”.
- [75] Elfogadhatónak tartom a pénzügyminiszter amicus curiae beadványában foglalt azon érvelést, miszerint a Jat. 15. § (2) bekezdése értelmében és az Art. 271. § (7) bekezdése alapján a támadott szövegrész valójában csak az eljárásjogi rendelkezésekre vonatkozik, ekként az elévülési időt szabályozó anyagi jogi rendelkezés esetében nem alkalmazható.
- [76] Álláspontom szerint amennyiben a támadott Art. 271. § (1) bekezdésének „és a megismételt” szövegrészét nem önmagában és nemcsak a nyelvtani értelmezés szerint, hanem a rendszertani értelmezés alapján a Jat. 15. § (2) bekezdésére és az Art. 271. § (7) bekezdésére tekintettel is értelmezzük, akkor a támadott szövegrésznek tudtunk volna olyan alkotmányos értelmezést adni, amely orvosolta volna az adózót ért joghátrányt, ugyanakkor az alkotmányos követelmény megállapítása nem jelentett volna jogalkotást, hiszen az anyagi jogi rendelkezések

hatálybalépésére vonatkozó szabályokat már amúgy is tartalmazza a Jat. 15. § (2) bekezdése és az Art. 271. § (7) bekezdése.

Budapest, 2022. január 25.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

[77] A különvéleményhez csatlakozom.

Budapest, 2022. január 25.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

VIII. A Kúria határozatai

A Kúria 1/2022. Közigazgatási jogegységi határozata

A Kúria Közigazgatási Jogegységi Tanácsa a Kúria ítélkező tanácsa által a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32. § (1) bekezdés b) pontja alapján indítványozott jogegységi eljárásban meghozta a következő

jogegységi határozatot:

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 128. § (2) bekezdésében és a (3) bekezdés e) pontjában megjelölt mulasztás orvoslását célzó eljárást kifejezetten biztosító jogszabályi rendelkezés hiányában a mulasztási per megindításának nem előfeltétele, hogy az ügyfél az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 15. § (2) bekezdése és 113. § (2) bekezdés b) pontja alapján felügyeleti eljárást kezdeményezzen vagy a felügyeleti szervhez forduljon. A felügyeleti eljárás kezdeményezése vagy a felügyeleti szervhez fordulás hiánya miatt a keresetlevél a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 48. § (1) bekezdés e) pontja alapján nem utasítható vissza.

Indokolás

I.

- [1] A Kúria mint másodfokú bíróság ítélkező tanácsa (a továbbiakban: indítványozó) a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 32. § (1) bekezdés b) pontja alapján jogegységi eljárást kezdeményezett az előtte végzés elleni fellebbezés elbírálása miatt folyamatban lévő Kpkf.40.844/2021. számú, építésfelügyeleti ügyben indult mulasztási perben, mivel el kívánt térni a Kúria Kpkf.40.429/2020/2. és a Kpkf.40.326/2021/2. számú, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozataitól.
- [2] Az indítványozó előtt folyamatban lévő ügy tényállása szerint a személyesen eljáró társasházi ingatlan tulajdonos felperes 2019. július 29. napján panasszal élt a kerületi önkormányzat jegyzőjénél, melyben előadta, hogy a szomszédos ingatlan bérlője a településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (OTÉK) 70. § (8) bekezdésébe ütköző módon a társasház légaknájában helyezte el az általa bérelt lakásba szereltetett klímaberendezés kültéri egységét. Kérte a panaszában foglaltak kivizsgálását és a szükséges intézkedések megtételét a veszélyhelyzet megszüntetése érdekében.
- [3] A jegyző a 2019. augusztus 8. napján kelt végzésével a felperes építésügyi hatósági intézkedés iránti kérelme ügyében megállapította hatáskörének és illetékességének hiányát, és az ügyet áttette az alpereshez mint a felperes kérelme tárgyában hatáskörrel és illetékességgel rendelkező építésfelügyeleti hatósághoz.
- [4] A felperes a 2020. március 18. napján kelt keresetlevelével mulasztási pert indított a kormányhivatal kerületi hivatala alperes ellen. Keresetlevelében sérelmezte, hogy a panasza alapján az alperes az eljárást nem folytatta le, panaszát nem vizsgálta ki. Nyilatkozata szerint az alperes mulasztásának orvoslása érdekében a keresetlevele előterjesztését megelőzően más eljárást nem kezdeményezett.
- [5] Az elsőfokú bíróság végzésével a keresetlevelet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdésének e) pontja alapján visszautasította. Indokolása szerint a felperes a mulasztási per megindítását megelőzően az alperes felügyeleti szervéhez az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 15. § (2) bekezdésében foglaltak alapján semmilyen kérelemmel nem fordult, azaz anélkül indított mulasztási pert, hogy a közigazgatási jogorvoslati jogát kimerítette volna. A felperes az elsőfokú végzéssel szemben fellebbezést terjesztett elő.
- [6] Az indítványozó megjelölte azokat a kúriai határozatokat, amelyek a mulasztási per megindításának feltételeként a féltől a felügyeleti szervhez fordulást követelték meg.

- [7] A Kúria Kpkf.40.429/2020/2. számú végzése szerint: „A felperes a fellebbezésében arra helyesen hivatkozott, hogy az Ákr. 113. §-a hivatalból induló jogorvoslati eljárások körében szabályozza a felügyeleti eljárást [113. § (2) bekezdés b) pont], ez azonban nem jelenti azt, hogy a felperesnek nem kellett az Ákr. 15. § (2) bekezdésében szereplő, a hatóság eljárási kötelezettségét biztosító rendelkezés érvényesülése érdekében a Kp. 128. § (2) bekezdésében és (3) bekezdés e) pontjában meghatározott eljárást kezdeményeznie. A jelen mulasztási per kapcsán azonban nem az Ákr. 121. §-át kellett alkalmazni, hanem az Ákr. 15. § (2) bekezdését. Az eljárási kötelezettség megsértése esetén a mulasztó hatóság eljárásra utasítása értelemszerűen csak akkor történhet meg, ha a felügyeleti szerv az eljárási kötelezettség megsértéséről bármilyen módon tudomást szerez. A sérelmet szenvedőtől ebben a körben egy aktív magatartás várható el, amely több módon is megvalósulhat” {[23]–[24]}. „A 2020. február 24-ét követő időszakban a kereset benyújtásáig felügyeleti szervvel az alperesi jogelőd és az alperes is rendelkezett, ezért a mulasztást szenvedő felperes – a Kp. 128. § (2) bekezdés és (3) bekezdés e) pontjának helyes értelmezése mellett – köteles lett volna a mulasztás orvoslását szolgáló eljárást elindítani. A jogi képviselővel eljáró felperes bármilyen formában megtehetette volna a bejelentését az alperesi jogelőd felé, kizárólagosan a hivatkozásának kellett volna az Ákr. 15. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelnie” {[27]}.
- [8] A Kúria a Kpkf.40.326/2021/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Az elsőfokú végzés szerint a mulasztás orvoslása érdekében a felperesnek felügyeleti eljárást kellett volna kezdeményeznie a Miniszterelnökséget vezető miniszternél, azonban ennek a kötelezettségének nem tett eleget, így a felperes anélkül indított pert, hogy a vitatott tevékenységgel szemben jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot kimerítette volna, illetve a pert megelőzően más közigazgatási eljárást kezdeményezett volna [6]. A Kpkf.40.326/2021/2. számú végzés már, mint megszilárdult gyakorlatra utal az indokolás [13] bekezdésben: „Miként a Kúria a Kfv.37.517/2020/7. számú végzése [26], [27] pontjaiban rámutatott, a Kp. 128. §-a részletezi a keresetlevél tartalmi kellékeit: 'A felsoroltakat azért kell megjelölni, hogy a perindítás feltételeinek fennállását a bíróság ellenőrizni tudja, hiszen csak akkor tud megfelelő és hatékony jogvédelmet biztosítani. A keresetlevél alapján állapítható meg, hogy egyáltalán felmerülhet-e az adott ügyben a mulasztás vagy sem. A mulasztási per a közigazgatási szerv jogszabályi kötelezettségének teljesítése kikényszerítésének végső eszköze. A mulasztást ugyanis elsősorban a közigazgatási szervezetrendszeren belül kell orvosolni. Az érintettnek ezért először a mulasztó közigazgatási szervnél kell kezdeményezni a kötelezettség teljesítését, majd ennek eredménytelensége esetén a jogorvoslati szervhez kell fordulni. Ha a mulasztó közigazgatási szervnek nincs jogorvoslati szerve, vagy maga a jogorvoslati szerv mulaszt, akkor lehet a mulasztási pert megindítani.”
- [9] Az indítványozó álláspontja szerint az a jogértelmezés, amely szerint a mulasztási pert csak akkor lehet megindítani, ha a felperes a perindítás előtt a jogorvoslati szervnél felügyeleti eljárást kezdeményezett, vagy ahogy a Kpkf.40.429/2020/2. számú végzés fogalmazott – a felperes „bármilyen módon”, „bármilyen formában” a felügyeleti szerv tudomására hozta a közigazgatási szerv közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó mulasztását, ellentétes az Ákr. 113. § (2) bekezdés b) pontjával és a Kp. 128. § (2) bekezdésével, valamint kiüresíti, ezáltal sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt bírósághoz fordulás jogát és a XXVIII. cikk (7) bekezdésébe foglalt jogorvoslatihoz való jogot.
- [10] Az indítványozó ítélező tanács a fentiekől el kíván térni, mivel álláspontja szerint a mulasztási per megindításának nem feltétele, hogy a fél felügyeleti eljárást kezdeményezzen, vagy „bármilyen módon”, „bármilyen formában” a felügyeleti szerv tudomására hozza a közigazgatási szerv közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó mulasztását.
- [11] Az indítványozó az Ákr. jogorvoslati rendszerét illetően kiemelte, hogy az Ákr. 113. §-a a jogorvoslati eljárásokat kérelemre és hivatalból induló jogorvoslati eljárásokra bontja. Az Ákr. 113. § (2) bekezdés alapján a felügyeleti eljárás hivatalból induló eljárás, a fél hiába fordul a felügyeleti szervhez, az nem keletkeztet eljárási kényszert. A hivatalból induló eljárás megindítása a hatóság döntésétől függ, a fél jogorvoslati jogának gyakorlása elé nem állítható olyan korlát (kötelezettség), hogy jelezze a hatóságnál a hivatalból induló felügyeleti eljárás lehetőségét. Az Ákr. 15. § (2) bekezdése lehetővé teszi, hogy a felügyeleti szerv a hatóságot az eljárás lefolytatására utasítsa. Ez azonban nem azt jelenti, hogy a fél csak akkor indíthat mulasztási pert, ha a felügyeleti szerv utasítása ellenére nem tesz eleget eljárási kötelezettségének a hatóság. Az Ákr. 15. §-a nem az ügyfél, hanem – ahogy a címében is szerepel – a hatóság eljárási kötelezettségét szabályozza. A mulasztási per megindítása viszont az ügyfél bírósághoz forduláshoz és jogorvoslatihoz való alapjogát közvetlenül érinti.
- [12] Az indítványozó hangsúlyozta, a Kpkf.40.429/2020/2. számú és a Kpkf.40.326/2021/2. számú döntések követése amellett, hogy az ügyféli jogokat közvetlenül sérti, nagyfokú jogbizonytalanságot eredményez. Nincs olyan törvényi rendelkezés, amely szerint, ha a mulasztást az ügyintézési határidőn belül a közigazgatási szerv nem orvosolta, úgy a félnek a hivatalból eljáró „jogorvoslati szervhez kell fordulni”. Ez a jogértelmezés lényegében bírói jogalkotás,

aminek következménye: a fél teljes bizonytalanságban marad, hogy mikor és milyen formában kell a jogorvoslati szervhez fordulni, a „bármilyen” forma nyilván nem követhető a gyakorlatban. A Kp. 128. § (2) bekezdése mulasztási per megindítására határidőt ír elő. Míg ez a határidő egzakt abban az esetben, ha a fél igazolja, hogy kezdeményezte a mulasztás orvoslását és igazolja, hogy megjelölte az orvoslására szolgáló eljárási cselekményt [Kp. 128. § (3) bekezdés e) pont], addig formalizált jogorvoslati lehetőség hiányában a jogorvoslati szervhez fordulás kötelezővé tételével a határidő számítása bizonytalanná válik.

- [13] Az indítvány szerint a Kp. 128. § (2) bekezdés rendelkezésében az egyik meghatározó fogalom a mulasztás orvoslását szolgáló közigazgatási eljárás. Ilyen közigazgatási eljárás jelenleg nincsen. Ezek hiányában pedig nem lehet megelőző eljárást számon kérni a félen. Ez egyébként összhangban van a Kp. 128. § (4) bekezdésével, amely szerint nincs helye a keresetlevél visszautasításának, ha a jogorvoslati szerv a mulasztás orvoslására jogszabályban meghatározott eljárási kötelezettségének nem tett eleget. Tehát mivel a mulasztás orvoslását szolgáló közigazgatási eljárás nincs, annak hiányát nem lehet a fél terhére értékelni.
- [14] Az indítvány alapján a Jogegységi Tanácsnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Kp. 128. § (2) bekezdése értelmezhető-e úgy, hogy amennyiben az ügyfél kérelmére a közigazgatási szerv a közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó, jogszabályban meghatározott eljárási kötelezettségének az irányadó elintézési határidőn belül nem tesz eleget, úgy a mulasztási per megindításának előfeltétele-e az Ákr. 15. § (2) bekezdése és 113. § (2) bekezdés b) pontja alapján, hogy az ügyfél kezdeményezze felügyeleti szerv eljárását vagy a felügyeleti szervhez forduljon.

II.

- [15] A legfőbb ügyész a jogegységi indítványra úgy nyilatkozott, hogy az Ákr. 15. § (2) bekezdésében és az Ákr. 113. § (2) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezések nem teremtenek jogalapot annak kimondásához, hogy a közigazgatási per indítását meg kell előznie a felügyeleti szerv eljárása kezdeményezésének, mivel a felügyeleti eljárás hivatalból és nem kérelemre induló eljárás, így annak megindulása nem az ügyfél akaratának függvénye. Jelenleg egyáltalán nincsen olyan közigazgatáson belüli jogorvoslati eljárás, amely megfelelne a Kp. 128. § (2) bekezdése szerinti, a mulasztás orvoslását szolgáló közigazgatási eljárás fogalmának. Ennek hiányában – az ügyfél jogorvoslati jogának védelme is azt kívánja meg –, nem lehet a megelőző eljárást számon kérni a félen. Következésképpen a mulasztási per megindításának nem előfeltétele, hogy a fél felügyeleti eljárást kezdeményezzen vagy bármilyen más módon a hivatalból eljáró közigazgatási jogorvoslati szerv tudomására hozza a mulasztás pótlásának elmaradását. A felügyeleti eljárás kezdeményezésének elmaradására hivatkozással a Kp. 48. § (1) bekezdésének e) pontja alapján nincs helye a keresetlevél visszautasításának.

III.

- [16] Az alkalmazandó jogszabályok:
- Ákr. 15. § [Az eljárási kötelezettség]
- (1) A hatóság a hatáskörébe tartozó ügyben az illetékességi területén, vagy kijelölés alapján köteles eljárni.
- (2) A hatóság – a jogszerű hallgatás esetét kivéve – eljárási köteletségének az ügyintézési határidőn belül nem tesz eleget, a jogszabályban meghatározott felügyeleti szerve az eljárás lefolytatására utasítja. Ha nincs felügyeleti szerv, vagy az nem intézkedik, az eljárás lefolytatására a közigazgatási perben eljáró bíróság (a továbbiakban: közigazgatási bíróság) kötelezi a hatóságot.
- Ákr. 113. § [Jogorvoslati eljárások]
- (1) Kérelemre induló jogorvoslati eljárások
- a) a közigazgatási per,
- b) a fellebbezési eljárás.
- (2) Hivatalból induló jogorvoslati eljárások
- a) a döntés módosítása vagy visszavonása a hatóság saját hatáskörében,
- b) a felügyeleti eljárás,
- c) az ügyészségről szóló törvény szerinti ügyészi felhívás és fellépés nyomán indított eljárás.

Kp. 127. § [A mulasztási per alapja és eljárási szabályai]

A közigazgatási szerv közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó, jogszabályban rögzített kötelezettségének elmulasztása (a továbbiakban: mulasztás) miatti perben e törvénynek az egyszerűsített perre vonatkozó szabályait az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

Kp. 128. § [Perindítás]

(1) A mulasztási per megindítására jogosult

a) az ügyfél, illetve az, akinek jogát a mulasztás közvetlenül érinti,
b) a köztisztviselő feletti törvényességi ellenőrzési jogkörén kívül eljáró ügyészség, továbbá a helyi, illetve a nemzetiségi önkormányzat feletti törvényességi felügyeletet gyakorló szerv, ha a felhívásában megállapított határidő eredménytelenül telt el.

(2) A keresetlevelet a mulasztás orvoslását szolgáló közigazgatási eljárás eredménytelenségéről való tudomásszerzéstől vagy a jogorvoslati szerv mulasztása esetén az intézkedésére nyitva álló határidő elteltétől számított kilencven napon belül, de legkésőbb a közigazgatási cselekmény megvalósítására irányadó határidő leteltétől számított egy éven belül kell a bíróságnál benyújtani. Jogorvoslati szerv hiányában a keresetlevelet a közigazgatási cselekmény megvalósítására nyitva álló határidő leteltétől számított egy éven belül kell a bíróságnál benyújtani.

(3) A keresetlevél az általános követelményeken túlmenően tartalmazza

a) annak megjelölését, hogy a felperes mikor, milyen ügyben fordult a közigazgatási szervhez,
b) a mulasztó közigazgatási szerv azon eljárási cselekményeinek megjelölését, amelyekre a felperes tudomása szerint sor került,
c) a közigazgatási szerv eljárási, határozathozatali vagy feladatellátási kötelezettségét megalapozó jogszabályok és körülmények megjelölését,
d) a mulasztás megállapíthatóságának okait, és
e) a mulasztás orvoslását szolgáló eljárás kezdeményezésére való utalást és a mulasztás orvoslását szolgáló eljárás azon eljárási cselekményének megjelölését, amely a kérelmező tudomására jutott.

IV.

[17] A Jogegységi Tanács az indítványozó által feltett kérdésben az alábbiak szerint foglalt állást.

[18] A közigazgatási hatóság mulasztása/hallgatása miatti eljárásra kötelezésnek több évtizedes bírói gyakorlata van, ezért az indítványban feltett kérdés megválaszolásához szükségessé vált a jogintézmény történeti fejlődésének áttekintése. Az 1981-ben megalkotott 1957. évi IV. törvény módosításáról és egységes szövegéről szóló 1981. évi I. törvény (a továbbiakban: Áe.), majd az azt felváltó, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) hatálya alatt kialakult bírói gyakorlat az eljárásra kötelezés iránti nemperes eljárásokban az ügyféltől a felügyeleti szerv eljárásának kezdeményezését követelte meg az eljárásra kötelezés iránti eljárás megindításának feltételeként. A 2005. november 1-jén hatályba lépett, a közigazgatási nemperes eljárások szabályait tartalmazó a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Knptv.) 2. § (2) bekezdés c) pontja alapján az eljárásra kötelezés iránti kérelemben ki kellett térni arra, hogy a hatáskörrel rendelkező illetékes közigazgatási hatóságnak van-e felügyeleti (törvényességi felügyeletét ellátó) szerve, az ügyfél a hatóság eljárás lefolytatására kötelezése érdekében fordult-e ehhez a szervhez, és kérelme alapján milyen intézkedésre került sor. Az eljárásra kötelezés iránti nemperes eljárás megindítása említett feltételének jogszabályi alapja az Áe. 4. § (1) bekezdésében és a Ket. 2005. november 1-jétől 2009. szeptember 30-ig hatályban volt 20. § (1) bekezdésében, majd a 2009. október 1-jétől hatályba lépett jogszabálmódosítás folytán a Ket. hatályon kívül helyezéséig hatályban volt Ket. 20. § (2) bekezdésében lényegileg azonos volt, nevezetesen, hogy a közigazgatási szerv a hatáskörébe tartozó ügyben az illetékességi területén köteles eljárni. Ha e köteletségének nem tesz eleget, erre a felettes szerve – kérelemre vagy hivatalból – utasítja. Ha a kérelmező az eljárás lefolytatására kötelezés iránti kérelme benyújtását megelőzően nem fordult a felügyeleti szervhez az eljárás lefolytatására kötelezés érdekében az a kérelemnek a Knptv. 4. §-a alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 332/A. § b) pontja szerinti érdemi vizsgálat nélküli elutasításához vezetett.

[19] A 2018. január 1-jén hatályba lépett Ákr. és Kp. az addig kialakult eljárási szabályokat, mind közigazgatási hatósági, mind bírósági szinten jelentősen átalakította. Az elsőfokon hozott közigazgatási hatósági határozat általános (rendes) jogorvoslati eszköze ettől kezdődően a közigazgatási per. Ez az általános jogorvoslati szerep

érvényesül a hatóság mulasztása esetén is. A közigazgatási szerv mulasztásával/hallgatásával szembeni Knptv. szerinti bírói nemperes eljárás a hatósági ügyekben megszűnt, helyette a közigazgatási szerv hatósági ügyekben, valamint más közigazgatási ügyekben való hallgatására, mulasztására is egységesen a Kp. XXII. fejezetében szereplő szabályokat kell alkalmazni. A Kp. alapján a mulasztási pert kezdeményező keresetlevélben – a mulasztás egyértelmű azonosíthatósága érdekében – a felperesnek részletes információt kell adni arról, hogy mikor és milyen ügyben fordult a közigazgatási szervhez, milyen eljárási cselekményekre került sor, milyen jogszabályok írják elő a szerv eljárási, határozathozatali vagy feladatellátási kötelezettségeit, miből állapítható meg a mulasztás, és mit tett felperes a mulasztás orvoslása érdekében. Ezeknek az adatoknak a hiánya a keresetlevél visszautasítását eredményezheti.

- [20] A Kp. 128. §-ához fűzött indokolásában megjelenő jogalkotói cél szerint, ha a mulasztó szerv felett másik közigazgatási szerv irányítási vagy felügyeleti jogkörrel rendelkezik, akkor először e szerv útján kell megkísérelni a mulasztás orvoslását.
- [21] A mulasztási perekben mára kialakult és egységesnek tekinthető kúriai joggyakorlat – az indítványozó által megjelöltekén kívül például a Kpkf.39.198/2020/2., Kpkf.39.841/2020/2. (BH2021. 30.), Kfv.37.517/2020/7., Kpkf.39.305/2021/2., Kpkf.39.012/2021/3., Kf.39.060/2021/7., Kpkf.39.514/2021/2., Kpkf.40.005/2021/2., Kf.39.410/2021/4., Kpkf.39.992/2021/2., Kpkf.40.773/2021/2. számú határozat – az Áe. és a Ket. talaján kialakult gyakorlatot az Ákr. és a Kp. hatályba lépését követően is alkalmazhatónak tartotta, és a Kp. 128. § (2) bekezdésében és a 128. § (3) bekezdés e) pontjában foglalt rendelkezések alapján – a jogalkotói céllal összhangban –, a mulasztási per megindításának feltételként követelte meg a féltől a mulasztás orvoslása érdekében a felügyeleti szerv eljárásának kezdeményezését.
- [22] A jogalkotói célra is figyelemmel a Kp. szabályozásából látszólag az következik, hogy a mulasztási per megindításának feltétele a felügyeleti eljárás kezdeményezése. A Kp. egyes szabályait azonban nem lehet önmagukban értelmezni. A Kp. 128. § (2) bekezdésben és a 128. § (3) bekezdés e) pontjában foglalt perelőfeltétel tartalmát az Ákr. rendelkezései adják meg. A Kp. szerinti perelőfeltételnek a közigazgatási hatósági eljárási szabályokban is le kell képeződnie. Az indítvánnyal érintett Kpkf.40.429/2020/2. számú határozat az Ákr. 15. § (2) bekezdése szerinti eljárást a Kp. 128. § (2) bekezdés első fordulataiban és a (3) bekezdés e) pontjában szereplő „mulasztás orvoslását szolgáló közigazgatási eljárás”-ként azonosította.
- [23] A történeti áttekintés alapján látható, hogy a felügyeleti szervnek a mulasztás orvoslása érdekében történő eljárása körében az Ákr. az Áe. és a Ket. rendelkezéseire képest jelentős és lényeges változást hozott. A kérelemre történő felügyeleti szervhez fordulás lehetőségét ugyanis – az Áe. 4. § (1) bekezdésében és a Ket. 20. § (1), majd a (2) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel ellentétben – az Ákr. 15. § (2) bekezdése nem tartalmazza. Az Ákr. II. fejezetében az Alapvető rendelkezések cím alatt szereplő Ákr. 15. § (2) bekezdés és az első mondata arról rendelkezik, hogy hallgatás/mulasztás esetén a jogszabályban meghatározott felügyeleti szerv utasítja a mulasztó hatóságot az eljárás lefolytatására. Az e §-hoz fűzött indokolás szerint e rendelkezés alapján a felügyeleti szerv a mulasztás orvoslása érdekében ad utasítást az eljárás lefolytatására, nem pedig a felügyeleti eljárás keretében jár el. Az Ákr. 15. § (2) bekezdéséből azonban semmilyen módon nem következik, hogy a mulasztás orvoslására szolgáló felügyeleti eljárás az ügyfél részéről kérelemre igénybe vehető lenne, még kevésbé azt, hogy az ügyfél köteles lenne ezt kérni, míg ez az Áe. és a Ket. rendelkezései alapján egyértelmű volt. Következésképpen, ha a felügyeleti szerv eljárásának kezdeményezését az ügyfél kezdeményezi, az nem teremt eljárási kényszert a felügyeleti szerv számára, azaz ügyfél számára nem biztosított a felügyeleti szerv eljárása kezdeményezésének joga.
- [24] Az indítványozó által feltett kérdés megválaszolásához vizsgálni kellett továbbá, hogy az Ákr. 15. § (2) bekezdésén kívül van-e az Ákr.-ben olyan rendelkezés, amely alapján a mulasztás orvoslására szolgáló eljárás kérelemre igénybe vehető lenne az ügyfél számára. Az Ákr. a felügyeleti eljárást hivatalból induló jogorvoslati eljárásként szabályozza, ebből következően az ügyfél hiába fordul a felügyeleti szervhez, az nem keletkeztet eljárási kényszert. Az Ákr. 121. § (1) bekezdése szerint a felügyeleti eljárást a felügyeleti szerv jogszabálysértés esetén sem köteles lefolytatni – „hivatalból megvizsgálhatja” –, vagyis a szabad mérlegelés (teljes diszkréció) folytán bizonyosan nem hatékony jogorvoslati eszköz. Jelentősége van annak is, hogy a felügyeleti eljárás Ákr. 121. §-ában írt szabályai lényegében azonosak a korábban hatályban volt Áe. 71. §-ának és a Ket. 115. §-ának szabályaival. Az Áe. 4. § (1) bekezdésében és a Ket. 20. § (1) bekezdésében, majd a (2) bekezdésében foglalt, mulasztás orvoslására szolgáló rendelkezések tehát a törvényhozó akaratából úgy kerültek ki a jogrendszerből, hogy a felügyeleti eljárás általános szabályai lényegében változatlanok maradtak. Egy rendelkezés hatályon kívül helyezését követően a hatályban maradó szabályok nem értelmezhetők úgy, hogy ennek eredménye ugyanaz legyen, mintha a korábbi szabály még mindig hatályban lenne. Ez ugyanis észszerűtlen eredményhez vezetne, mert azt jelentené, hogy a hatályon kívül helyező jogalkotói

- döntésnek nincs jelentősége. Márpedig az Alaptörvény 28. cikke értelmében a bíróságoknak a jogszabályok értelmezése során feltételezniük kell, hogy a jogszabályok észszerű célt szolgálnak.
- [25] A fentiek alapján a Kúria Jogegységi Tanácsa megállapította, hogy az indítványozó tanács előtti ügyben, az egyfokú eljárásban nem volt kérelemre igénybe vehető olyan jogorvoslati lehetőség, amely megfelelné a Kp. 128. § (2) bekezdése szerinti, a mulasztás orvoslását szolgáló közigazgatási eljárás fogalmának.
- [26] Az a jogértelmezés, amely megkövetelte az ügyféltől, hogy a mulasztási per megindítása előtt forduljon a hivatalból eljáró felügyeleti (jogorvoslati) szervhez, ha a mulasztást a közigazgatási szerv az ügyintézési határidőn belül nem orvosolta, túllépi a jogértelmezés alkotmányos kereteit, meg nem engedett bírói jogalkotás, mivel a perindítást az ügyfél terhére a jogszabályokból nem következő feltételhez köti. Ennek az a következménye, hogy a fél bizonytalan helyzetbe kerül. A mulasztás folytán értelemszerűen a követendő jogorvoslati kiiktatása sem történik meg, ezért nem lehet hitelt érdemlő tudomása arról, hogy mikor és milyen formában kellene a per megindítása előtt felügyeleti (jogorvoslati) szervhez fordulnia. Arról sem kell tudomással bírnia, hogy a mulasztó közigazgatási szervnek van-e felügyeleti szerve, és ha van, pontosan melyik az. A meg nem engedett jogértelmezés eredményeként a mulasztási per megindítására nyitva álló határidő számítása is bizonytalanává válik. A Kp. 128. § (2) bekezdése mulasztási per megindítására határidőt ír elő. Míg ez a határidő egzakt abban az esetben, ha a fél igazolja, hogy kezdeményezte a mulasztás orvoslását és igazolja, hogy megjelölte az orvoslására szolgáló eljárási cselekményt [Kp. 128. § (3) bekezdés e) pont], addig formalizált jogorvoslati lehetőség hiányában a felügyeleti (jogorvoslati) szervhez fordulás kötelezővé tételével a határidő kezdete nem egyértelmű.
- [27] Az Alaptörvény 28. cikke szerint a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni. A jogalkotói céllal összhangban történő értelmezés sem vezethet azonban a jogszabályok szövegével ellentétes eredményre. Ellenkező esetben a jogrendszer megkettőződne, általánosan kötelező magatartási szabályt nemcsak az Alaptörvény és jogszabályok, hanem a törvényekhez fűzött miniszteri indokolás is tartalmazna. Az indokolásnak ilyen hatása nincs. A jogalkotói célt hordozó indokolás közvetlenül csak arra a törvényre vonatkozik, amelyhez kapcsolták, más törvényre csak közvetetten alkalmazható. Jelen esetben a Kp.-hez fűzött indokolás nincs és nem is lehet tekintettel az Ákr. szabályozására, amelyből viszont hiányzik a Kp. 128. §-ához fűzött indokolással összhangba hozható szabály. A Kp. eredeti szövegéhez fűzött indokolás arra sincs, mert nem lehet figyelemmel, hogy az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény a közigazgatási hatósági eljárások jogorvoslati rendszerét tovább egyszerűsítette, mivel a fellebbezés lehetőségét az Ákr. eredeti szövegéhez képest is szűkítette. Következésképpen nem lehet a mulasztási per megindításának feltételként olyan követelményt támasztani, amelynek igénybevételét jogszabály nem biztosítja a fél számára. Az ilyen jogértelmezés végső soron a fél Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt bírósághoz fordulása jogának és XXVIII. cikk (7) bekezdésébe foglalt jogorvoslatihoz való jogának elvesztését eredményezi.
- [28] A hatályos Ákr. alapján egyáltalán nincs a közigazgatási hatósági eljárásban igénybe vehető olyan felügyeleti (jogorvoslati) eljárás, amely megfelelné a Kp. 128. § (2) bekezdése szerinti, a mulasztás orvoslását szolgáló közigazgatási eljárás fogalmának. Olyan feltétel pedig nem támasztható a féllel szemben, amelyet a jogszabályi keretek között nem tud teljesíteni. Ez az értelmezés természetesen nem akadályozza a felügyeleti szerv intézkedésének, ha az ügyfél a mulasztást bejelenti, csak a bejelentés elmaradásának pergátló hatását zárja ki.
- [29] A kifejtettek alapján a Kúria Jogegységi Tanácsa úgy döntött, hogy a Kp. 128. § (2) bekezdésében és a (3) bekezdés e) pontjában megjelölt mulasztás orvoslását célzó eljárást kifejezetten biztosító jogszabályi rendelkezés hiányában a mulasztási per megindításának nem előfeltétele, hogy az ügyfél az Ákr. 15. § (2) bekezdése és 113. § (2) bekezdés b) pontja alapján felügyeleti eljárást kezdeményezzen vagy a felügyeleti szervhez forduljon. A felügyeleti eljárás kezdeményezése vagy a felügyeleti szervhez fordulás hiánya miatt a keresetlevél a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja alapján nem utasítható vissza.
- [30] A Jogegységi Tanács megállapította továbbá, hogy a III. pontban kifejtettek alapján a felsorolt határozatok – és bármely más, hasonló tartalmú határozat – a jövőben kötelező erejüként nem hivatkozhatók.

V.

- [31] Az előzőekre figyelemmel a Kúria Jogegységi Tanácsa a Bszi. 40. § (1)–(2) bekezdései alapján – a bíróságok jogalkalmazása egységének az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésében előírt biztosítása érdekében – az egységes bírósági jogalkalmazás biztosítása érdekében a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

- [32] A Jogegységi Tanács a határozatát a Bszi. 42. § (1) bekezdése szerint a Magyar Közlönyben, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében, a bíróságok központi internetes honlapján és a Kúria honlapján közzéteszi.
- [33] A jogegységi határozat a bíróságokra a Magyar Közlönyben történő közzététel időpontjától kötelező.

Budapest, 2022. január 21.

Dr. Varga Zs. András s.k.
a jogegységi tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina s.k.
előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt s.k.
bíró

Dr. Patyi András s.k.
bíró

Dr. Márton Gizella s.k.
bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

Dr. Hajnal Péter s.k.
bíró

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5.032/2021/3. határozata

Az ügy száma: Köf.5.032/2021/3.

A tanács tagja: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt bíró, Dr. Kiss Árpád Lajos bíró, Dr. Patyi András bíró

Az indítványozó: Pest Megyei Kormányhivatal (1052 Budapest, Városház u. 7.)

Az indítványozó képviselője: Dr. Danka Ferenc jogi szakvizsgálóval rendelkező kormánytisztviselő

Az érintett önkormányzat: Budakeszi Város Önkormányzata (2092 Budakeszi, Fő utca 179.)

Az ügy tárgya: önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria Önkormányzati Tanácsa

- megállapítja, hogy Budakeszi Város Önkormányzat Képviselő-testülete a 3,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meghaladó tehergépjárművek súlykorlátozásáról szóló 47/2010. (XII. 01.) önkormányzati rendeletének 3. § (1) bekezdés d) pontja, 3. § (5) bekezdés c) pontja, 3. § (6)–(8) bekezdései, 4. § (2) bekezdés d) pontja, 5. § (2)–(3) bekezdései, 6. §-a és 2. sz. melléklete más jogszabályba ütközik, ezért e rendelkezéseket megsemmisíti;
- elrendeli határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét;
- elrendeli, hogy határozatának közzétételére – a kézbesítést követő nyolc napon belül – az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon kerüljön sor.

A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Az indítvány alapjául szolgáló tényállás

- [1] Budakeszi Város Önkormányzat Képviselő-testülete a 3,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meghaladó tehergépjárművek súlykorlátozásáról szóló 47/2010. (XII. 01.) önkormányzati rendeletének (a továbbiakban: Ör.) 2. § (1) bekezdése a 3,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meghaladó tehergépjárművek súlykorlátozási övezetbe történő behajtását behajtási engedélyhez vagy hatósági szerződéshez köti. Az Ör. 3. §

(6) bekezdése kimondja, hogy a behajtási engedély az Ör. 2. számú mellékletében meghatározott úthasználati díj befizetésének igazolásával adható ki. Az Ör. 4. § (2) bekezdésének d) pontja alapján a súlykorlátozási övezetbe történő behajtáshoz szükséges hatósági szerződés tartalmazza – egyebek mellett – az úthasználat díját, mely a felek kölcsönös elhatározásán alapul. Az Ör. 3. § (8) bekezdése és 5. § (3) bekezdése az úthasználati díj megfizetése alóli mentességről rendelkezik. Az úthasználati díjak tételeit az Ör. 2. melléklete tartalmazza.

- [2] Az Ör. tekintetében a Pest Megyei Kormányhivatal (a továbbiakban: indítványozó) a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 134. § (1) bekezdése első mondatában foglaltak alapján törvényességi felhívással élt.
- [3] A törvényességi felhívás szerint az Mötv. 13. § (1) bekezdés 2. pontja a helyben biztosítandó közfeladatok körében ellátandó helyi önkormányzati feladatnak minősíti a helyi közutak és tartozéaik kialakítását és fenntartását. A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 33. § (1) bekezdés b) pontjának bb) alpontja a települési önkormányzatot jelöli ki a helyi közutak kezelőjének. A Kkt. rendelkezik a közút kezelőjének feladatairól, meghatározza a közútkezelői intézmény tartalmát, a helyi önkormányzatot ugyanakkor nem hatalmazza fel arra, hogy az általa létesített közút közlekedési célú használatáért, akár annak fokozott igénybevételéért úthasználati díjat állapítson meg. Hivatkozott a Kúria Köf.5.014/2012/8. számú határozatára, mely a Kkt. felhatalmazó rendelkezése hiányában semmisítette meg az útfenntartási hozzájárulási díj fizetésére vonatkozó kötelezettséget előíró önkormányzati rendeleti előírást.
- [4] Az indítványozó felhívta a képviselő-testületet, hogy a törvényes állapot helyreállítása érdekében 60 napon belül az Ör. úthasználati díjra vonatkozó 3. § (1) bekezdés d) pontját, 3. § (5) bekezdés c) pontját, 3. § (6)–(8) bekezdéseit, 4. § (2) bekezdés d) pontját, 5. § (2)–(3) bekezdéseit, 6. §-át és 2. számú melléklete rendelkezéseit helyezze hatályon kívül.
- [5] Az önkormányzat – a törvényes állapot helyreállítására adott 60 napos határidőn belül – 2021. október 8-án a Törvényességi Felügyelet Írásbeli Kapcsolattartás (TFIK) rendszerbe feltöltött 241/2021. (IX.30.) számú képviselő-testületi határozattal arról tájékoztatta az indítványozót, hogy az Ör. kifogásolt rendelkezéseit nem kívánja hatályon kívül helyezni.

Az indítvány és az önkormányzat védírata

- [6] A fenti előzmények után az indítványozó PE/030/01197-3/2021. számon kezdeményezte a Kúria Önkormányzati Tanácsánál az Ör. úthasználati díjra vonatkozó 3. § (1) bekezdés d) pontja, 3. § (5) bekezdés c) pontja, 3. § (6)–(8) bekezdései, 4. § (2) bekezdés d) pontja, 5. § (2)–(3) bekezdései, 6. §-a és az úthasználat díjtételeit megállapító 2. sz. melléklete más jogszabályba ütközésének megállapítását és megsemmisítését.
- [7] Az indítványban a törvényességi felhívásban kifejtetteket ismételte meg. Az Mötv. és a Kkt. fenti rendelkezéseire hivatkozva hangsúlyozta, hogy nincs olyan törvényi előírás, amely a helyi önkormányzatot felhatalmazná arra, hogy az általa létesített közút közlekedési célú használatáért, illetve annak fokozott igénybevételéért úthasználati díjat állapítson meg. Hivatkozott továbbá a Kúria Köf.5.014/2012/8. számú határozatára. Előadta, hogy a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Stv.) 29. § (1) bekezdése szerint fizetési kötelezettséget előírni, a fizetésre kötelezettek körét, a fizetési kötelezettség mértékét, a kedvezmények, mentességek körét és mértékét megállapítani kizárólag törvényben, vagy törvény felhatalmazása alapján önkormányzati rendeletben lehet, a Kkt. pedig nem jogosítja fel az önkormányzati jogalkotót a közút közlekedési célú használatáért történő díjmegállapításra, így az Ör. „úthasználati díjra” vonatkozó fenti rendelkezései jogszabálysértőek.
- [8] A Kúria Önkormányzati Tanácsa a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 140. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 42. § (1) bekezdése alapján az érintett önkormányzatot felhívta az indítványra vonatkozó nyilatkozata megtételére.
- [9] Az érintett önkormányzat védíratot nem terjesztett elő.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa döntésének indokai

- [10] Az indítvány megalapozott.
- [11] Az Ör. indítvánnyal érintett rendelkezései a következők.
„3. § (1) A behajtási engedély iránti kérelmet a behajtást megelőzően kell a polgármesternek címezve, postai úton vagy személyesen a Polgármesteri Hivatalba benyújtani az alábbi tartalommal:
d) Az úthasználati díjat megfizető neve, számlázási címe, adószáma.

3. § (5) Az engedélynek tartalmaznia kell:

c) úthasználati díj fizetési kötelezettség esetében a díj mértékét és fizetésének módját;

3. § (6) A behajtási engedély – előzetes kérelemre – a 2. mellékletben meghatározott úthasználati díj befizetésének igazolásával adható ki.

3. § (8) Mentés az úthasználati díj megfizetése alól az a helyi vállalkozó, aki valamennyi, a vállalkozásához tartozó gépjárműve után fizetendő adót Budakeszi Város Önkormányzat bevételi számlájára teljesítette.

4. § (2) A hatósági szerződés tartalmazza:

d) d) az úthasználat díját, mely a felek kölcsönös elhatározásán alapul;

5. § (2) Azon természetes és jogi személyek, amelyek 3,5 tonnát meghaladó össztömegű gépjárművei a súlykorlátozási övezetbe eső telephellyel rendelkeznek, éves úthasználati díjat kötelesek fizetni, vagy hatósági szerződést kötelesek kötni.

(3) Azon gépjárművekre, amelyek az Önkormányzat beruházásainak megvalósítása céljából kívánnak a súlykorlátozási zónába behajtani, nem kell úthasználati díjat fizetni, de a behajtási engedélyt e gépjárművekre is meg kell kérni vagy hatósági szerződést kell kötni.

6. § (1) A behajtási engedélyek kiadása, illetőleg hatósági szerződések kapcsán a pénzüsszeget külön bankszámlára kell teljesíteni és a befolyt pénzüsszeget elkülönítetten kell kezelni, mely kizárólag Budakeszi Város helyi közútjainak építésére, fenntartására és üzemeltetésére fordítható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott pénzüsszeg üzemeltetési és fenntartási célokra a polgármester jóváhagyásával bármikor igénybe vehető."

A 2. számú melléklet az úthasználati díj összegét meghatározó táblázatot tartalmazza.

Úthasználati díjak

Időtartam	1 napra	1 hétre	1 hónapra	1 évre
Össztömeg (t)	Úthasználati díj/	tehergépjármű (Ft)		
3,5 – 12,0	2.953	14.764	29.528	59.055
12,0 – 30,0	4.921	24.606	49.213	88.583
30,0 – 40,0	5.906	29.528	59.055	147.638

- [12] Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 32. cikk (2) bekezdése alapján feladatkörében eljárva a helyi önkormányzat törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, illetve törvényben kapott felhatalmazás alapján önkormányzati rendeletet alkot.
- [13] Az Alaptörvény 32. cikk (3) bekezdése értelmében az önkormányzati rendelet más jogszabállyal nem lehet ellentétes.
- [14] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy a hasonló tényállás és jogi szabályozás mellett hozott Köf. 5029/2021/4. és Köf. 5033/2021/3. számú határozataitól jelen ügyben nem kíván eltérni, így az ezekben a döntésekben foglaltakat a jelen ügyben is irányadónak tekinti az alábbiak szerint.
- [15] A Kp. 143. § (3) bekezdése értelmében a Kúria az önkormányzati rendelet vitatott rendelkezésével szoros összefüggésben álló rendelkezésének más jogszabályba ütközését is vizsgálhatja. Az úthasználati díj az Ör. 3. § (6) bekezdése értelmében a behajtási engedély megadásának feltétele. Tekintettel arra, hogy az úthasználati díj ily módon a behajtási engedély szabályozási rendszerének szerves részét képezi, a Kúria Önkormányzati Tanácsa – hasonlóképpen, mint az indítványozó által is hivatkozott Köf.5014/2012/8. számú határozat, valamint a Köf. 5029/2021/4. és a Köf. 5033/2021/3. számú határozat – először azt a kérdést vizsgálta, hogy jogosult-e az érintett önkormányzat a tulajdonában álló helyi közút használatát behajtási engedélyhez kötni.
- [16] A Mötv 13. § (1) bekezdésének 2. pontja értelmében a helyi közúgyek, valamint a helyben biztosítható közfeladatok körében ellátandó helyi önkormányzati feladatok különösen a településüzemeltetés, ezen belül pedig a helyi közutak és tartozékainak kialakítása és fenntartása.
- [17] A Kkt. 33. § (1) bekezdés b) pontjának bb) alpontja értelmében az út kezelője helyi közutak, a lakott területen lévő járda tekintetében a helyi önkormányzat vagy a fenntartásra, a fejlesztésre és a fejlesztéssel összefüggő üzemeltetésre alapított költségvetési szerv, vagy olyan gazdálkodó szervezet, amelyben a helyi önkormányzat 100%-os tulajdoni részesedéssel rendelkezik.
- [18] A közút kezelőjének a közúti közlekedéssel kapcsolatos feladatait a Kkt. 8. § (1) bekezdésének a) pontja szabályozza az önkormányzatokra is kiterjedő hatállyal. E rendelkezés szerint a feladatok közé tartozik 1. a közúti közlekedés tervezése, fejlesztése, szabályozása és ellenőrzése; 2. a közúti közlekedés szervezeti és működési feltételeinek meghatározása; 3. a közúthálózat fejlesztése, fenntartása, üzemeltetése. Mivel a helyi közút közlekedési

célú használatának biztosítása közszolgáltatás, amelynek tartalmát a Kkt. határozza meg, az önkormányzati jogalkotó ezen törvényi keretek között alkothat szabályokat (Köf.5014/2012/8.). A Kúria Önkormányzati Tanácsa a Köf.5014/2012/8. számú határozattal egyezően állapítja meg, hogy az érintett önkormányzat a törvényi keretek között, a helyi közút fenntartása és üzemeltetése körében kötheti a közút használatát engedélyhez. Az engedélyezési rendszer törvényességét egyébként maga az indítványozó sem vitatta.

- [19] A Kúria Önkormányzati Tanácsa ezt követően vizsgálta azt a kérdést, hogy az érintett önkormányzat jogosult-e az engedély kiadását díjfizetéstől függővé tenni.
- [20] Az Stv. 29. § (1) bekezdése szerint fizetési kötelezettséget előírni, a fizetésre kötelezettek körét, a fizetési kötelezettség mértékét, a kedvezmények, mentességek körét és mértékét megállapítani kizárólag törvényben, vagy törvény felhatalmazása alapján önkormányzati rendeletben lehet.
- [21] Díjfizetési kötelezettség megállapítása tekintetében a Kkt. két területen ad felhatalmazást: díjfizetés (használati díj formájában) országos közutak közlekedési célú használata esetében írható elő (Kkt. 33/A. §–33/C. §), illetve a közutak nem közlekedési célú használatakor (Kkt. 37. §). Az előbbi esetben a felhatalmazás címzettje a kormány, illetve a közlekedésért felelős miniszter [Kkt. 33/B. §, Kkt. 48. § (3) bekezdés a) és g) pont], valamint koncessziós társaság a közút koncesszió keretében történő üzemeltetése esetén [Kkt. 9/C. § (1) bekezdés]. A közutak nem közlekedési célú használata, illetve útcsatlakozás létesítése esetében a felhatalmazás címzettje a közlekedésért felelős miniszter [Kkt. 39. § (3) bekezdés]. Úthasználati díj fizetésére vonatkozó kötelezettség megállapítására a Kkt. nem ad felhatalmazást az önkormányzatoknak, a helyi közutak tekintetében sem. Nem tartalmaz díj megállapítására vonatkozó felhatalmazást a Kkt. 9. § (2) bekezdése (közúti közlekedéssel összefüggő helyi önkormányzati feladatok), illetve a Kkt. – 2012. december 31-ig hatályos – 8. § (1) bekezdés h) pontja (a közúthálózat fejlesztésére, fenntartására, üzemeltetésére vonatkozó önkormányzati feladat) sem.
- [22] Az Ör.-ben felhatalmazó rendelkezésként megjelölt Kkt. 34. § (2) bekezdése a közút kezelőjének a forgalmi rend kialakítására, illetve annak felülvizsgálatára, szükség esetén módosítására vonatkozó feladatát határozza meg, ezzel összefüggő díj megállapítására rendelkezést nem tartalmaz.
- [23] Mindezek alapján a Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította, hogy az érintett önkormányzatnak nincs törvényi felhatalmazása úthasználati díj megállapítására, ezért a 3. § (1) bekezdés d) pontját, 3. § (5) bekezdés c) pontját, 3. § (6)–(8) bekezdéseit, 4. § (2) bekezdés d) pontját, 5. § (2)–(3) bekezdéseit, 6. §-át és 2. sz. mellékletét a Kp. 146. § (1) bekezdés a) pontja alapján megsemmisítette. A Kp. 146. § (3) bekezdése értelmében a megsemmisített önkormányzati rendelet vagy annak rendelkezése a bíróság határozatának a hivatalos lapban való közzétételét követő napon hatályát veszti, és e naptól nem alkalmazható.

A döntés elvi tartalma

- [24] Törvénytörő az önkormányzati rendelet, ha törvény jelöli ki a díjszedésre jogosultakat és ezek között az önkormányzat nem szerepel, mégis megállapít díjfizetési kötelezettséget. A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény nem jogosítja fel az önkormányzati jogalkotót a közút közlekedési célú használatáért történő díjmegállapításra.

Záró rész

- [25] A Kúria Önkormányzati Tanácsa az indítványt a Kp. 141. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el, a jogkövetkezményeket a Kp. 146. § (1) bekezdés a) és c) pontja, valamint 146. § (3) bekezdése alapján állapította meg.
- [26] A Magyar Közlönyben történő közzététel a Kp. 146. § (2) bekezdésén, a helyben történő közzététel a Kp. 142. § (3) bekezdésén alapul.
- [27] Jelen eljárásban a Kp. 141. § (4) bekezdése alapján a feleket teljes költségmentesség illeti meg és saját költségeiket maguk viselik.
- [28] A határozat elleni jogorvoslatot a Kp. 116. § d) pontja és a 146. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2022. február 1.

Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke

Dr. Dobó Viola s.k. előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt s.k. bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k. bíró

Dr. Patyi András s.k. bíró

IX. Határozatok Tára

A köztársasági elnök 22/2022. (II. 10.) KE határozata kitüntetéses doktorrá avatáshoz való hozzájárulásról

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 52. § (8) bekezdése alapján – az innovációért és technológiáért felelős miniszter előterjesztésére – hozzájárulok, hogy a Debreceni Egyetem rektora *dr. Szegedi Istvánt* „Promotio sub auspiciis praesidentis Rei Publicae” kitüntetéssel doktorrá avassa.

Budapest, 2022. január 31.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2022. február 3.

Dr. Palkovics László s. k.,
innovációért és technológiáért felelős miniszter

KEH ügyszám: KEH/00507-2/2022.

A Kormány 1049/2022. (II. 10.) Korm. határozata a 2021–2024. években az áru fuvarozási folyosók működtetői részére rendelkezésre álló Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz technikai segítségnyújtás pályázatok benyújtásáról

A Kormány

1. az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközből származó források felhasználásáról szóló 75/2016. (IV. 5.) Korm. rendelet 4. § (1) bekezdése szerinti jogkörében eljárva egyetért a 2021–2024. években az áru fuvarozási folyosók működtetői részére rendelkezésre álló Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz technikai segítségnyújtás pályázatok benyújtásával, az 1. melléklet szerint;
2. felhívja az innovációért és technológiáért felelős minisztert, hogy az 1. mellékletben foglalt projektjavaslatok vonatkozásában gondoskodjon az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz létrehozásáról, a 913/2010/EU rendelet módosításáról és a 680/2007/EK és 67/2010/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1316/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 9. cikk (1) bekezdése szerinti tagállami hozzájáruló nyilatkozatok kiállításáról.

Felelős: innovációért és technológiáért felelős miniszter

Határidő: 2022. február 17.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1049/2022. (II. 10.) Korm. határozathoz

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1.	Kapcsolódó program megnevezése	Projektjavaslat megnevezése	Támogatást igénylő neve Koordinátor- Kedvezményezett/ Kedvezményezett	Társkezdményezett	Projektjavaslat tervezett költsége (nettó, forint)	Projektjavaslat tervezett összköltsége (bruttó, forint)	Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz terhére biztosítandó támogatás tervezett összege (nettó, forint)	Hazai költségvetési támogatás tervezett összege (bruttó, forint)	Saját erő (forint)	Projektjavaslat rövid bemutatása
2.	Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF)	CEF2 technikai segítségnyújtás – RFC11 – 2021–2024.	Győr–Sopron–Ebenfurti Vasút Zártkörűen Működő Részvénytársaság	Magyar Államvasutak Zártkörűen Működő Részvénytársaság; Vasúti Pályakapacitás-elosztó Korlátolt Felelősségű Társaság	113 750 000	113 750 000	113 750 000	0	0	Az elvégzendő feladat a versenyképes árufuvarozást szolgáló európai vasúti hálózatról szóló, 2010. szeptember 22-i 913/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 913/2010 EU rendelet) által megkövetelt dokumentumok – különösen Közlekedéspiaci Tanulmány, Beruházási Terv, Végrehajtási Terv – elkészítése és benyújtása, továbbá megfelelő mennyiségű és minőségű dedikált kapacitás felajánlása az üzletpartner vasútvállalatok számára, és e vállalatokkal való szoros együttműködés fenntartása, valamint számukra előnyös megoldások kidolgozása az erre dedikált vasútvállalati és termináli tanácsadócsoportok keretein belül.
3.	Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF)	CEF2 technikai segítségnyújtás – RFC9 – 2021–2024.	Magyar Államvasutak Zártkörűen Működő Részvénytársaság	Győr–Sopron–Ebenfurti Vasút Zártkörűen Működő Részvénytársaság; Vasúti Pályakapacitás-elosztó Korlátolt Felelősségű Társaság	116 550 000	116 550 000	116 550 000	0	0	Az elvégzendő feladat a 913/2010 EU rendelet által megkövetelt dokumentumok – különösen Közlekedéspiaci Tanulmány, Beruházási Terv, Végrehajtási Terv – elkészítése és benyújtása, továbbá megfelelő mennyiségű és minőségű dedikált kapacitás felajánlása az üzletpartner vasútvállalatok számára, és e vállalatokkal való szoros együttműködés fenntartása, valamint számukra előnyös megoldások kidolgozása az erre dedikált vasútvállalati és termináli tanácsadócsoportok keretein belül.
4.	Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF)	CEF2 technikai segítségnyújtás – RFC7 – 2021–2024.	Magyar Államvasutak Zártkörűen Működő Részvénytársaság	Győr–Sopron–Ebenfurti Vasút Zártkörűen Működő Részvénytársaság; Vasúti Pályakapacitás-elosztó Korlátolt Felelősségű Társaság	162 000 000	162 000 000	162 000 000	0	0	Az elvégzendő feladat a 913/2010 EU rendelet által megkövetelt dokumentumok – különösen Közlekedéspiaci Tanulmány, Beruházási Terv, Végrehajtási Terv – elkészítése és benyújtása, továbbá megfelelő mennyiségű és minőségű dedikált kapacitás felajánlása az üzletpartner vasútvállalatok számára, és e vállalatokkal való szoros együttműködés fenntartása, valamint számukra előnyös megoldások kidolgozása az erre dedikált vasútvállalati és termináli tanácsadócsoportok keretein belül.
5.	Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF)	CEF2 technikai segítségnyújtás – RFC6 – 2021–2024.	European Economic Interest Grouping (milánói székhellyel)	Magyar Államvasutak Zártkörűen Működő Részvénytársaság; Vasúti Pályakapacitás-elosztó Korlátolt Felelősségű Társaság	53 550 000	53 550 000	53 550 000	0	0	Az elvégzendő feladat a 913/2010 EU rendelet által megkövetelt dokumentumok – különösen Közlekedéspiaci Tanulmány, Beruházási Terv, Végrehajtási Terv – elkészítése és benyújtása, továbbá megfelelő mennyiségű és minőségű dedikált kapacitás felajánlása az üzletpartner vasútvállalatok számára, és e vállalatokkal való szoros együttműködés fenntartása, valamint számukra előnyös megoldások kidolgozása az erre dedikált vasútvállalati és termináli tanácsadócsoportok keretein belül.

A Kormány 1050/2022. (II. 10.) Korm. határozata egyreszennvízelvezetési és -tisztítási agglomerációk fejlesztési igényeinek finanszírozásáról

A Kormány a Magyarország települési szennyvízelvezetési és -tisztítási helyzetét nyilvántartó Településsoros Jegyzékről és Tájékoztató Jegyzékről, valamint a szennyvízelvezetési agglomerációk lehatárolásáról szóló 379/2015. (XII. 8.) Korm. rendelet 5. § (7) bekezdése alapján

1. egyetért Dunakeszi és Tura települések szennyvíztisztító telepeinek fejlesztési igényei megvalósításához bruttó 19 690 000 000 forint beruházási forrás 1. melléklet szerinti felosztással történő biztosításával;
2. felhívja az innovációért és technológiáért felelős minisztert, hogy a Környezeti és Energiahatékonysági Operatív Program (a továbbiakban: KEHOP) Települési vízellátás, szennyvízelvezetés és -tisztítás, szennyvízkezelés fejlesztéséről szóló 2. prioritás terhére gondoskodjon az 1. pont szerinti fejlesztések előkészítéséhez 990 000 000 forint biztosításáról;

Felelős: innovációért és technológiáért felelős miniszter

Határidő: a felmerülés ütemében

3. felhívja az innovációért és technológiáért felelős minisztert, hogy – a KEHOP abszorpció függvényében – biztosítsa, hogy a 2021–2027 közötti európai uniós programozási időszak Magyarország számára elérhető európai uniós források felhasználása keretrendszerének tervezése és kialakítása során az 1. mellékletben szereplő projektek élvezzenek elsőbbséget, és tegye meg a szükséges intézkedéseket a projektek európai uniós elszámolhatósága érdekében.

Felelős: innovációért és technológiáért felelős miniszter

Határidő: a felmerülés ütemében

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1050/2022. (II. 10.) Korm. határozathoz

A települési szennyvíz kezeléséről szóló 91/271/EGK irányelvben előírt kiépítési kötelezettséggel érintett, 2021. január 1. és 2021. december 31. között nyilvántartásba vett fejlesztési igények

	A	B	C	D
1.	Agglomerációs központ	Fejlesztési igény	Becsült bruttó előkészítési költség	Becsült bruttó megvalósítási költség
2.	Dunakeszi	szennyvíztisztító telep fejlesztés	0,67 milliárd forint	12,67 milliárd forint
3.	Tura	szennyvíztisztító telep fejlesztés	0,32 milliárd forint	6,03 milliárd forint
4.	Összesen		0,99 milliárd forint	18,70 milliárd forint
5.			19,69 milliárd forint	

A Kormány 1051/2022. (II. 10.) Korm. határozata a leégett szentesi sportcsarnok funkcióinak átmeneti biztosításának támogatásáról

A Kormány

1. az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 33. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva elrendeli a Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezet címrendjének a 17. Szentes Város Önkormányzata kötelező feladatainak támogatása címmel történő kiegészítését;
Felelős: pénzügyminiszter
belügyminiszter
Határidő: azonnal
2. az Áht. 33. § (2) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva – Szentes Város Önkormányzata (a továbbiakban: Önkormányzat) támogatása érdekében – elrendeli a Kvtv. 1. melléklet IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezet, 2. A helyi önkormányzatok működési célú kiegészítő támogatásai cím, 1. A helyi önkormányzatok általános feladatainak működési célú támogatása alcím terhére 77 946 380 forint egyszeri átcsoportosítását a Kvtv. 1. melléklet IX. Helyi önkormányzatok támogatásai fejezet, 17. Szentes Város Önkormányzata kötelező feladatainak támogatása cím javára, az 1. melléklet szerint;
Felelős: pénzügyminiszter
belügyminiszter
Határidő: azonnal
3. egyetért azzal, hogy a belügyminiszter a 2. pont szerint átcsoportosított forrás terhére, a leégett szentesi sportcsarnok funkcióinak átmeneti biztosítására szolgáló létesítmény telepítésére és üzemeltetésére, külön pályázat és kérelem benyújtása nélkül vissza nem térítendő egyedi támogatást nyújtson az Önkormányzat részére támogatási előlegként, a támogatás felhasználásának és elszámolásának részletes feltételeit meghatározó támogatói okirat alapján;
4. egyetért azzal, hogy a belügyminiszter a 3. pont szerinti egyedi költségvetési támogatást a támogatói okirat kiadását követően folyósítsa az Önkormányzat számára.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1052/2022. (II. 10.) Korm. határozata
a Kék Bolygó Klímavédelmi Kockázati Tőkealapról szóló 1260/2020. (V. 27.) Korm. határozat módosításáról**

A Kék Bolygó Klímavédelmi Kockázati Tőkealapról szóló 1260/2020. (V. 27.) Korm. határozat a következő 4. és 5. ponttal egészül ki:

(A Kormány a Kék Bolygó Klímavédelmi Alapítvány tevékenységének bővítése és Magyarország környezet- és klímavédelmi céljainak elérése érdekében)

„4. egyetért a Tőkealap számára, a 2. pont b) alpontjában meghatározott módon, céljainak megvalósítása érdekében a 2022. évben további 5 000 000 000 forint nem visszatérítendő költségvetési támogatás biztosításával;

5. felhívja a pénzügyminisztert, hogy gondoskodjon a 4. pont szerinti többletforrás biztosításáról.

Felelős: pénzügyminiszter

Határidő: azonnal”

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1053/2022. (II. 10.) Korm. határozata
a Győri Gárdonyi Géza Általános Iskola fejlesztéséről szóló 1536/2019. (IX. 18.) Korm. határozat
és az egyes kiemelt sportcélú fejlesztési beruházások forrásszükségletének biztosításáról szóló
1801/2016. (XII. 20.) Korm. határozat módosításáról**

1. A Győri Gárdonyi Géza Általános Iskola fejlesztéséről szóló 1536/2019. (IX. 18.) Korm. határozat [a továbbiakban: 1536/2019. (IX. 18.) Korm. határozat] a következő 8. ponttal egészül ki:

[A Kormány a Nemzeti Köznevelési Infrastruktúra Fejlesztési Program végrehajtásával kapcsolatos feladatokról szóló 1523/2015. (VII. 31.) Korm. határozatban foglaltak végrehajtása érdekében]

„8. felhívja a nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli minisztert, hogy a pénzügyminiszter bevonásával gondoskodjon a 3. pont szerinti összeg 2022. évi részének rendelkezésre állásáról a Magyarország 2022. évi központi költségvetéséről szóló 2021. évi XC. törvény 1. melléklet XLVII. Gazdaság-újraindítási Alap fejezet, 3. Gazdaság-újraindítási Alap – Kiemelt Kormányzati Magasépítési Beruházások cím, 2. Programszerű magasépítési beruházások alcím, 2. Tanterem fejlesztések előkészítése és megvalósítása jogcímcsoport javára.

Felelős: nemzeti vagyon kezeléséért felelős tárca nélküli miniszter

pénzügyminiszter

Határidő: a felmerülés ütemében”

2. Az 1536/2019. (IX. 18.) Korm. határozat 3. pontjában a „358 070 849” szövegrész helyébe a „421 333 383” szöveg lép.

3. Az egyes kiemelt sportcélú fejlesztési beruházások forrásszükségletének biztosításáról szóló 1801/2016. (XII. 20.) Korm. határozat 1. mellékletében az „a bicskei Sportcsarnok fejlesztésének támogatása” szövegrész helyébe az „a bicskei Sportcsarnok fejlesztésének támogatása, valamint a Bicskei Torna Club Egyesület egyéb fejlesztéseinek és működésének támogatása” szöveg lép.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1054/2022. (II. 10.) Korm. határozata
az Integrált Közlekedésfejlesztési Operatív Program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló
1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat, valamint egyes projektek forrás szerkezetének módosításáról**

1. A Kormány

- a) a 2014–2020 programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 4. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott jogkörében eljárva, valamint a Korm. rendelet 44/C. §-a alapján egyetért az IKOP-1.1.0-15-2016-00022 azonosító számú, „M7 autópálya és 710. sz. főút csomópontjának kialakítása, 710. sz. főúti bekötéssel” című és az IKOP-1.1.0-15-2017-00029 azonosító számú, „M8 autópálya Körment–Rábfüzes, országhatár szakasz 2×1 sávú előkészítése és építése” című projektek (a továbbiakban: projektek) támogatási szerződéseinek 1. melléklet szerinti módosításával;
- b) egyetért az 1. mellékletben foglalt táblázat J:4 mezőjében meghatározott 583 736 996 forint többlettámogatásnak az „IKOP-1.1.0-15 Nemzetközi (TEN-T) közúti elérhetőség javítása” című felhívás többlet-kötelezettségvállalásának terhére történő finanszírozásával;
- c) a Gazdaság-újraindítási Alap uniós fejlesztései fejezetbe tartozó fejezeti és központi kezelésű előirányzatok felhasználásának rendjéről szóló 481/2021. (VIII. 13.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 481/2021. (VIII. 13.) Korm. rendelet] 9. § (1) bekezdés f) pontja alapján úgy határoz, hogy a projektek esetében az 1. mellékletben foglalt táblázat M:5 mezőjében meghatározott, összesen legfeljebb nettó 9 596 528 forint összegű, európai uniós forrás terhére el nem számolható költség az Integrált Közlekedésfejlesztési Operatív Program (a továbbiakban: IKOP) hazai társfinanszírozáson felüli felhasználásával kerüljön finanszírozásra;
- d) a Korm. rendelet 4. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva egyetért az IKOP-3.1.0-15-2021-00023 azonosító számú, „a Gödöllői HÉV (H8) és Csömöri HÉV (H9) vonalszakaszok korszerűsítése és az Örs vezér terén az M2 metróvonallal történő összekötése, valamint metró és elővárosi vasúti üzemre képes járművek beszerzése előkészítése” című kiemelt projekt (a továbbiakban: Projekt) műszaki tartalmának módosításával, tekintettel arra, hogy a H8 Budapest–Gödöllő és a H9 Budapest–Cinkota–Csömör HÉV-vonalszakaszok korszerűsítéséről és az Örs vezér terén az M2 metróvonallal történő összekötéséről, valamint az Integrált Közlekedésfejlesztési Operatív Program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat módosításáról szóló 1132/2021. (III. 23.) Korm. határozat 1. pont c) alpontjában meghatározott Keretmegállapodás, Egyedi Szerződések, hatósági engedélyek, illetve elkészült tervezési dokumentumok átruházását követően, a HÉV-vonalszakaszok korszerűsítésére és M2 metróvonallal történő összekötésére irányuló tervezési feladat folytatása érdekében az érintett budapesti önkormányzatokkal (a továbbiakban: önkormányzatok) folytatott egyeztetések eredményeként megkötött megállapodás szerint az önkormányzatok a korábbi tervekhez képest megváltozott műszaki tartalommal támogatják a Projekt megvalósítását;
- e) az európai uniós forrásból finanszírozott egyes projektek költségnövekménye támogathatóságáról szóló 17/2017. (II. 1.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 17/2017. (II. 1.) Korm. rendelet] 6/A. §-a alapján úgy határoz, hogy a Projekt műszaki tartalmának módosítása során a 17/2017. (II. 1.) Korm. rendelet 3. §-át és 5. §-át nem kell alkalmazni;
- f) felhívja az innovációért és technológiáért felelős minisztert, hogy gondoskodjon a Projekt támogatási szerződésének módosításáról.

Felelős: innovációért és technológiáért felelős miniszter

Határidő: 2022. február 28.

2. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

3. Az Integrált Közlekedésfejlesztési Operatív Program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló 1247/2016. (V. 18.) Korm. határozat (a továbbiakban: Korm. határozat)

- a) 1. pont h) alpontjában a „182,74%-áig” szövegrész helyébe a „182,91%-áig” szöveg,
- b) 1. melléklet 1. pontjában foglalt táblázat C:2 mezőjében a „606,87” szövegrész helyébe a „607,45” szöveg,
- c) 2. mellékletében foglalt táblázat D:25 mezőjében a „7,76 (93% támogatási intenzitás szerint csökkentett összeg)” szövegrész helyébe a „8,34 (támogatási intenzitás: 100%)” szöveg,
- d) 2. mellékletében foglalt táblázat D:29 mezőjében a „74,02” szövegrész helyébe a „74,01” szöveg,

- e) 2. mellékletében foglalt táblázat C:102g mezőjében a „Győr Megyei Jogú Város Önkormányzata” szövegrész helyébe a „Győri Térségfejlesztési és Projektmenedzsment Kft.” szöveg,
 - f) 2. mellékletében foglalt táblázat C:102h mezőjében a „Győr Megyei Jogú Város Önkormányzata” szövegrész helyébe a „Győri Térségfejlesztési és Projektmenedzsment Kft.” szöveg lép.
4. A Korm. határozat 2. melléklete a 2. melléklet szerint módosul.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1054/2022. (II. 10.) Korm. határozathoz

1.	A	B	C	Projekt eredeti támogatási intenzitása és forrászerkezete				Változás					Projekt támogatási intenzitása és forrászerkezete a módosítás után					S	T	
				D	E	Projekt részére a Fejlesztési Operatív Program (OP) (IKOP) előirányzatának (a továbbiakban: IKOP-előirányzat) hazai társfinanszírozása terhére biztosítandó forrás		I	J	K	L	M	N	O	Projekt részére az IKOP-előirányzat hazai társfinanszírozása terhére biztosítandó forrás					
						Megterülő projektköltségre jutó központi költségvetési forrás összege (forint)	Projekt le nem vonható, az EU felé el nem számolható AFA (forint)								Az EU felé el nem számolható költségek (forint) a 481/2021. (VIII. 13.) Korm. rendelet 9. § (1) bekezdés f) pontja alapján	Megterülő projektköltségre jutó központi költségvetési forrás összege (forint)	Projekt le nem vonható, az EU felé el nem számolható AFA (forint)			Az EU felé el nem számolható költségek (forint) a 481/2021. (VIII. 13.) Korm. rendelet 9. § (1) bekezdés f) pontja alapján
2.	Projekt azonosító száma	Projekt megnevezése	Támogatást igénylő neve	Projekt támogatási intenzitása	Projekt Integrált Kötelekezőfejlesztési Operatív Program (a továbbiakban: IKOP) keretében finanszírozandó támogatásának összege (forint)	Megterülő projektköltségre jutó központi költségvetési forrás összege (forint)	Projekt le nem vonható, az EU felé el nem számolható AFA (forint)	Az EU felé el nem számolható költségek (forint) a 481/2021. (VIII. 13.) Korm. rendelet 9. § (1) bekezdés f) pontja alapján	Projekt támogatási intenzitása	Projekt IKOP keretében finanszírozandó támogatásának összege (forint)	Megterülő projektköltségre jutó központi költségvetési forrás összege (forint)	Projekt le nem vonható, az EU felé el nem számolható AFA (forint)	Az EU felé el nem számolható költségek (forint) a 481/2021. (VIII. 13.) Korm. rendelet 9. § (1) bekezdés f) pontja alapján	Projekt támogatási intenzitása	Projekt IKOP keretében finanszírozandó támogatás összege (forint)	Megterülő projektköltségre jutó központi költségvetési forrás összege (forint)	Projekt le nem vonható, az EU felé el nem számolható AFA (forint)	Az EU felé el nem számolható költségek (forint) a 481/2021. (VIII. 13.) Korm. rendelet 9. § (1) bekezdés f) pontja alapján	Projekt összköltsége (forint)	Projekt rövid bemutatása
3.																				
4.	IKOP-1.1.0-15-2016-00022	M7 autópálya és 710. sz. főút csomópontjának kialakítása, 710. sz. főút bekötésével	NIF Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zártkörűen Működő Részvénytársaság	93%	7 755 362 953	583 736 996	2 221 998 714	0	+7%	+583 736 996	-583 736 996	0	0	100%	8 339 099 949	0	2 221 998 714	0	10 561 098 663	Az M7 autópálya és a 710. számú főút csomópontjának kialakítása, valamint a 710. számú főút bekötés megvalósítása.
5.	IKOP-1.1.0-15-2017-00029	M8 autót Körömend-Rabaluzen, országhatár szakasz 2x1 sávos előkészítése és építése	NIF Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zártkörűen Működő Részvénytársaság	100%	74 023 733 077	0	18 915 308 186	41 019 434	0	-9 596 528	0	0	+9 596 528	100%	74 014 136 549	0	18 915 308 186	50 615 962	92 980 060 697	2 x 1 sávos autót előkészítése és építése.

2. melléklet az 1054/2022. (II. 10.) Korm. határozathoz

A Korm. határozat 2. mellékletében foglalt táblázat E:109. mezője helyébe a következő mező lép:

	(E)
1.	Szakmai elvárások)
(109.)	A Gödöllői HÉV (H8) és Csömöri HÉV (H9) HÉV-vonalak rekonstrukciójának és az Őrs vezér terén az M2 metróvonallal történő összekötésének teljes körű előkészítése az érintett budapesti önkormányzatokkal történt megállapodás szerinti emelt szintű műszaki tartalommal, engedélyezési terv, építési engedély és ezeken alapuló kivitelezési tenderdokumentáció szintig, továbbá a fejlesztéshez illeszkedő metró és elővárosi vasúti üzemre képes járművek beszerzésének előkészítése.

**A miniszterelnök 7/2022. (II. 10.) ME határozata
a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság tagjainak felkéréséről**

1. A Kossuth-díj, a Széchenyi-díj adományozásának rendjéről, valamint a Magyar Köztársaság Kiváló Művésze, a Magyar Köztársaság Érdemes Művésze, a Magyar Köztársaság Babérkoszorúja díj alapításáról és adományozásáról szóló 271/2008. (XI. 18.) Korm. rendelet 9. § (3) bekezdés d) pontjában foglalt jogkörömben eljárva a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság tagsági teendőinek ellátására – egyéves időtartamra – felkérem

Bogsch Erik Széchenyi-díjas vegyész-mérnököt, a Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. igazgatóságának elnökét,

Eperjes Károly Kossuth- és Jászai Mari-díjas színművészt, a Magyar Művészeti Akadémia levelező tagját,

Klinghammer Istvánt, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagját, a Magyar Corvin-lánc Iroda vezetőjét, az Eötvös Loránd Tudományegyetem professor emeritusát,

Maróth Miklós Széchenyi-díjas klasszika-filológust, orientalistát, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagját, az Avicenna Közel-Kelet Kutatások Intézetének igazgatóját, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat elnökét,

Marton Évát, a nemzet művészt, Kossuth-díjas operaénekest, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagját, a Magyar Szent István Rend, valamint a Magyar Corvin-lánc birtokosát,

Mezey Katalin Kossuth- és József Attila-díjas költőt, műfordítót, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagját,

Sánta Ferencet, a nemzet művészt, Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas hegedűművészt,

Sótonyi Péter tanszékvezető egyetemi tanárt, a Magyar Tudományos Akadémia doktorát, az Állatorvostudományi Egyetem rektorát,

Vékás Lajos Széchenyi-díjas jogászt, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagját, az Eötvös Loránd Tudományegyetem professor emeritusát,

Vidnyánszky Attila Kossuth-, Jászai Mari- és Nádasy Kálmán-díjas rendezőt, a Nemzeti Színház vezérigazgatóját, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagját.

2. Visszavonom a Kossuth- és Széchenyi-díj Bizottság tagjainak felkéréséről szóló 7/2021. (II. 15.) ME határozatot.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarkozlony.hu> honlapon érhető el.